raẛ ꝑncipaliter loco actionis indeficientis. exem-
plũ in reſtitutione in integruꝫ. Quãꝗ vero implo-
ratur incidenter. vtputa cũ implorat̃ ſup aliquo li
te pendente. Exemplũ in glo. vel cũ implorat̃ non
ꝓpter ſe ſed ꝓpter aliud vt cuꝫ poſtulat̃ aduocat⁹
Idem cũ poſtulat̃ non ꝓpter ſe. ſed rõne alterius
rei habende. vt in. l. j. C. vt in poſ. lega. vt cũ petit̃
mitti in poſſeſſionẽ rei legate ꝓpter cõtumaciã he
redis. ⁊ ita in ſimilibus. An aũt indiſtincte requirat̃
litis ↄteſ. ⁊ libelli oblatio cũ implorat̃ iudicis offici
um. cõclude ꝙ ſi petit̃ ↄtra certã pſonã. ⁊ exigitur
plena cãe cognitio. tunc requirit̃ libellus ⁊ litis cõ
teſ. vt h. ⁊ in. l. papinianus. §. vltimo. ff. de mino.
Aut poſtulat̃ nõ ↄtra certã pſonã. ⁊ nõ exigit̃ cõte-
ſtatio. q2 nõ ẽ cuꝫ quo lis ↄteſtari debebit in aut. ſi
omnes. C. vt ſe ab here. abſti. Si enĩ minor petit re-
ſtitutioneꝫ aduerſus aditionẽ hereditatis nõ agit ↄ
certã pſonã. vocari tñ dñt creditores ꝓ eoꝝ intereſ
ſe. ⁊ ſi nemo cõparet nihilomin⁹ dꝫ ꝓcedi in cã. dic̃
tñ ibi Bal. ꝙ ſi creditores cõparẽt dꝫ cũ eis fieri li
tis ↄteſt. ar. coꝝ que no. glo. in. c. ꝑ venerabileꝫ ꝗ
fi. ſint legi. nam ſi agit̃ de cõiugio põt ꝓcedi li. nõ
ↄteſ. ↄtra abſentẽ tñ ſi pars cõparet fit cõteſtatio. ⁊
videt̃ dictũ ſatis no. Quãꝗ implorat̃ officiũ. ⁊ non
exigit̃ cauſe cognitio. nec implorat̃ ↄtra certã per-
ſonã. ⁊ tunc nõ exigit̃ libellus neqꝫ cõteſtatio vt ſi
petit̃ tutor pupillo. l. ſcire oportet. ff. de excu. tu.
Et multa in hoc poſſent dici. ſed vide plenius ĩ lo-
cis ꝑalle. põt enĩ dari hec regula breuis ꝙ vbi offi-
ciũ iudicis implorat̃ ꝑncipaliter ⁊ ↄtra certam pſo
nam. ⁊ requirit̃ plenarie cãe cognitio dꝫ dari libel-
lus. ⁊ fieri litis ↄteſta. ſi aũt implorat̃ incidẽter nõ
fit litis ↄteſt. ⁊ pone exemplũ vt in glo. fi. ⁊ multis
modis põt implorari incidenter. vt colligit̃ ex glo.
et melius ꝑ Bar. in. d. l. j. ¶ In glo. ij. ibi nõ ꝑpe-
tuatur ꝑ litis ↄteſtationẽ. no. gl. ⁊ idem repetit. ſ.
ꝓpe finẽ. ⁊ ſenſus gl. ẽ ꝙ ꝑ litis ↄteſtationẽ non cõ-
petit maius temp⁹ ad implorandũ iudicis officiũ
ꝙ̃ prius cõpetebat. Exemplũ in reſtitutione in in-
tegrũ que debet peti. j. q̃drienniũ. vt in. c. j. ⁊. ij. de
in inte. reſti. li. vj. ⁊. l. petendi. et. l. fi. C. de temp.
in inte. reſti. ſec⁹ aũt ẽ in alijs actionib⁹. nam actio
tpalis ꝑpetuat̃ ꝑ litẽ ↄteſ. de quo dicẽdũ. vt habet̃
in. l. fi. C. de pſcrip. xxx. vel. xl. an. ¶ In eadẽ glo.
ibi ſed ↄtra videt̃ no. bñ iſtã ꝑticulã glo. vſqꝫ ad v.
itẽ ẽ arg. nã quotidie allegat̃. ⁊ effectus cõſiſtit ĩ h
ꝙ aut implorat̃ iudicis officiũ ꝑncipaliter ↄtra cer-
tam perſonã. ⁊ nõ põt ꝓcedi lite nõ conteſtata ſ3 da
ta ↄtumacia ꝑtis ↄtra quã inplorat̃ dꝫ ꝓcedi ad
miſſionẽ ex ꝑmo ⁊ ſcðo decreto vl̃ ad excõicatiõeꝫ
vel ad alia remedia quemadmodũ cum actione in
tentata reus eſt contumax. aut implorat̃ contra
incertam perſonam. vt cum minor petit ſe reſtitui
aduerſus hereditatem aditam. ⁊ tunc non eſt ne-
ceſſe ꝙ fiat conteſtatio. quia non eſt cum quo fiet.
Et aduerte quia glo. dicit ꝙ etiam ſi creditores ap
parerent non eſt fienda cum eis litis conteſ. q̃a ni-
hil ab eis petitur. ⁊ ſic cum glo. tranſeunt Io. an. ⁊
do. An. ſed vt dixi Bal. tenet oppoſitum in dicta
aut. ſi omnes. ⁊ illa opi. videtur verior. nam licet

non petatur aliquid a creditoribus tamen ex quo
imploratur illud officium quod poteſt tendere in
preiudiciũ creditorum. ⁊ creditores ſe offerunt in
iudicio ⁊ contradicunt debet cum eis fieri litis cõ
teſtatio. ⁊ ſatis videtur de mente Bar. in. l. ne ꝗc
quid. in. §. vbi decretũ. ff. de offi. ꝓcon. vbi gene
raliter ponit̃ an ⁊ q̃ñ ſit dandus libellus cũ implo
rat̃ iudicis officiũ. Butri. tñ quem ſequũt̃ Bar. ⁊
Bal. i. d. aut. ſi oẽs. ⁊ in aut. qui ſemel. C. quõ et
q̃ñ iu. ponebat hanc regulam ꝑ tex. illius aut. ꝙ
vbi nõ eſt ꝓuiſum de remedio remiſſionis põt ꝓ
cedi lite non conteſ. ⁊ hanc dicebat rationem eſſe
decidendi in illa aut. ſi omnes. ⁊ hanc regulam fir
mant legiſte qualitercunqꝫ agatur in iudicio. vñ
cum minor petit ſe reſtitui aduerſus aditam here-
ditatem non poteſt ibi procedi ad miſſionem ex ꝑ
mo decreto. Idem eſſet ſm̃ hanc regulam quan-
do quis petit reſtitui aduerſus ſententiam quod
tenuit Odo. ſed hanc regulam ſemper impugna
uit do. An. per. c. tue. j. vt lit. non conteſt. vbi di
citur ꝙ ſi non poteſt ꝓcedi ad miſſionem debet re⁹
excõicari. ⁊ ſic non ꝓcedat̃ lit. nõ cõteſt. ⁊ ad illaꝫ
aut. ſi omnes rñdet ꝙ ibi non erat iudiciũ cõtradi
ctoriũ. quia nihil petebat̃ a creditoribus. nec ipſi
voluerunt cõparere. ideo ſine cõteſtatione ibi ꝓce
ditur. ¶ Conclude ergo breuiter vltra predicta ꝙ
aut officiũ iudicis imploratur incidenter. ⁊ nõ eſt
neceſſaria lit. conteſt. nec libellus. aut imploratur
ꝑncipaliter. ⁊ tunc aut ſuper iam liquido ita ꝙ nõ
eſt neceſſaria cauſe cognitio. ⁊ nõ debet fieri lit. cõ-
teſt. Exemplũ cum filius petit alimenta a patre vel
econtra. debet enĩ de plano ꝓcedi. vt in. l. nec quic
ꝗ̃. §. de plano. ff. de offi. ꝓcon. vel cum petitur exe
cutio ſententie a iudice qui iudicauit. aut petitur
ſuper non liquido. ⁊ tunc aut aduerſarius eſt cer-
tus ⁊ pſens. ⁊ debet fieri conteſtatio ⁊ libellus of-
ferri. Exemplũ cum petitur reſtitutio in integrum
aduerſus contractũ. ⁊ de hoc eſt tex. h. Aut aduer-
ſarius eſt abſens. ⁊ certus. ⁊ tũc ſi aliquid petitur
dari vel fieri in ꝑiudiciũ partis vel a parte debet fi-
eri conteſtatio. vt h in glo. aut non petitur aliquid
dari vel fieri. Exempluꝫ cum minor vult abſtinere
ab hereditate adita. ⁊ poteſt ꝓcedi lit. non conteſt.
vt in. d. aut. ſi omnes. idem cum aduerſarius ẽ in-
certus. vt in. d. aut. quando aũt competat iudicis
officium. vide qđ dico in. c. ſepe. de reſti. ſpo. plene
per legiſtas in. l. vnica. C. de condi. ex lege. ⁊ ꝑ Cy.
in. l. ex placito. C. de re. ꝑmu. ⁊ dic breuiter ꝙ cum
verba legis referunt̃ ad iudicem cõpetit ipſius iu-
dicis officium. ad h glo. iuncto tex. in. l. ſi ſoror. C.
de colla.

¶ De maioritate ⁊ obedientia. Rubrica.

¶ Quia miniſtroꝝ ⁊ iudiciũ de quib⁹ ſupra viſum
eſt alij ſunt maiores alij minores. nec aliter poſſit
eccleſia vniuerſalis ſeu ſtatus vniuerſi conſiſtere.
de quo vide pulchrum tex. in. c. ad hec. lxxxix. di.
ideo cõpetenti ordine h ſumit̃ de ipoꝝ maioritate
et obedientia impendenda.

QUum ceterum. Breue eſt vel per alia verba poteſt ſic ſūmari. Prius ordinatus ceteris paribus prior ꝛ maior habēdꝰ ē. vl' ſic In honoribus reuerentialibꝰ impēdendis ponderat ceteris paribus maioritas ex prioritate ordinatōnis. ¶ No. primo ꝙ etiam inter pſonas eccleſiaſticas eſt habēda diſtinctio ī honoribus impēdendis. nam quemadmodū in celeſti curia ñ oēs ſūt pares in ptāte ꝛ officio. ſunt em̄ ibi angeli ꝛ archangeli ꝛc. ita ꝛ in eccl'ia militante non oēs hoīes dn̄t eſſe pares in poteſtate ꝛ officio ſed aliqui maiores. ꝛ aliqui minores. ꝛ ſm maioritatē ꝛ minoritatē honores ꝛ munera ſunt impendēda. vt ī. d. c. ad hec. ꝛ in. l. honores. ff. de decu.

¶ Sed quero ꝓ declaratione lr̄e in quo conſiſtat iſta maioritas vel minoritas. nam tex. dicit ꝙ ille ē habēdus maior qui prius legitime fuit ordinatꝰ So. dicit Inno. ꝙ prioritas cōſiſtit in loco ꝗ habebit primū locū in ſedendo. Itē in ſcribendo prius rn̄dendo ſigillando ꝛ ſi. nam ſi canonici hn̄t ſe inſcribere vel ſigilla apponere qui primo fuit ordinatus p̄ferendus eſt. intellige ſi ſunt pares in ordine vt in. c. ſtatuimus. j. c. Idē dicit in pceptione p̄bēde vel in collatione beneficiorꝫ vacantiū dūmodo ſm eum ſint merito pares. Aduerte quia h̄ vltima limitatio videt̄ confundere iſtā litterā que nō conderat meritū pſone. ſed prioritatē in ordinatione Et ideo diſtinguo melius ꝯcordādo hec dicta Inno. ꝙ aut querit̄ de ordinandis ꝛ ꝓmouendis. aut de iam ordinatis ordinandis. p̄mo caſu nō eſt cōſideranda prioritas in tp̄e ordinatōnis ſed meritū pſone. nam melior ꝛ dignior debet ꝓmoueri ꝛ nō ille qui primo fuit ordinatus. vt in. l. honores. prealle. ꝛ in. c. licet. viij. q. j. Nunquid aūt poſſit quis ſine peccato eligere vel ꝓmouere dignū exquo potuit eligere vel ꝓmouere digniorē. vide bonā glo. in. d. c. licet. ꝛ facit qđ no. glo. ꝛ Bar. in. l. cū quidā ff. de lega. ij. ꝛ vide qđ dixi in. c. conſtitutus. j. de appel. ſed ſi merita ſunt paria tunc preferendus et ꝓmouendus eſt primo ordinatus. vt in. c. epor. lxxiiij. di. ¶ Secundo caſu cū querit̄ de iam ordinatis ordinandis. ꝛ tūc habet locū iſta lr̄a vt p̄us ordinatus magis honoret̄ licet ſecūdo ordinatus ſit ſufficientior. ad h̄. l. j. ff. d̄ albo ſcribē. no. Bar. in. l. ij. in. §. ſi prius. ff. de vul. ꝛ pupil. ꝛ h̄ no. pro doc. ꝛ multis p̄ferendis adinuicē vel honorandis nam data paritate in reliquis p̄mo ꝓmotus p̄ferēdus eſt. intellige niſi poſterius ordinatus habuerit dignitatem a principe. quia tunc data in ceteris paritate p̄ferendus eſt iſte qui habuit dignitatem a p̄ncipe. vt ī. c. ꝑ tuas. j. c. ꝛ in. l. ſi. ff. d̄ albo ſcribē. Quid aūt ſi nō ē dare prioritatē ī tp̄e ordinatōnis Pone exēplū ī abſtractis ſit̄ ad idē officiū. vl' etiaꝫ in ciuibus qui de p̄ſenti non ſunt in aliquo ordine vel officio. recurrendū eſt ad tex. no. in. d. l. j. de albo ſcri. vt ille qui functus eſt maioribus beneficijs p̄ferat̄. vel ſi plures aſſumptus fuit ad honores ciuitatis data paritate p̄ferēdus eſt antiquior tp̄e Iteꝫ is qui habet filios p̄ferendus eſt nō habenti. tex. eſt no. in. l. in albo. ꝛ ibi ꝑ Bar. C. d̄ decu. li. x. et h̄ no. nā ſm p̄dicta oportet diſtinguere ꝛ limitare ſcripta ꝑ doc. Item ſm Inno. cōſiſtit maioritas iſta. nam facta electione de p̄lato iſta antiquior dꝫ ſolenniter eligere pſonā noīatam in ſcrutinio. Itē vacante eccl'ia abbate ſeu ꝓpoſito iſte ꝗ ē antiquior in ordinatione habet cōuocare capitulū. ꝛ ceteri tenent̄ venire ad ipius vocationem non tamen per hoc exercebit iſte iuriſditionem in alios niſi h̄ habeat conſuetudo. vñ non poterit punire non venientes. necꝫ poterit facere contractus noīe eccleſie nec agere. quia ꝑ iſtam prioritatē non eſt p̄latus eccleſie. ſed habet iſtam maioritatē in honoribus et in iſtis maioritatibus. habebit tamen hec vocatio ad capitulū ꝑ iſtū facta hunc effectū. qꝛ poteſtas reſidebit penes venientes. ꝛ ſic facit abſentes contumaces. ad idem vide qđ no. idem Inno. in. c. ij. de no. ope. nun. ꝛ ꝓcedūt niſi in collegio ſit alius ad quē d̄ iure vel d̄ ꝯſuetudine ſpectet cōuocatio capituli. ꝛ no. bene h̄ dicta Inno. ꝙ vbi opus eſt cōgregare collegiū poterit ordinarius vel delegatus in cauſa cōpellere iſtū ad quē ſpectat cōgregatio collegij vt collegiū cōgreget. Et ex hoc habes ſumere practicam qualiter ſit ꝓcedendū cum collegiū ē citandū. nam pōt cōpelli iſte vt cōgreget. ꝛ vide gl. no. in. c. ſi capitulo. d̄ conceſ. p̄ben. li. vj. ¶ In gl. ſi. no. duo ex glo. p̄mo ꝙ actio qñꝫ ſonat in factuꝫ et non in ius. ꝛ vide glo. ꝛ qđ dixi in. c. j. ē. de conſti. ¶ Scđo no. iuncto tex. ꝙ illud qđ fit a maiore pte collegij dicit̄ factū cōcorditer. ꝛ h̄ no. do. An. h̄ ſed non ꝓcedit inſpecta vera ꝛ ꝓpria ſignificatōne vocabuli. nam illud dicit̄ fieri cōcorditer qđ fit nemine diſcrepante. vt no. glo. in cle. ne romani. de elec. ꝛ in. c. cupientes. co. ti. li. vj. ꝛ videt̄ tex in. c. ꝗrundam. co. ti. ꝛ li. h̄ etiaꝫ patet ex ethymologia vocabuli. nam dicunt̄ aliqui cōcordes qui ſūt vniꝰ cordis a con quod eſt ſimul. ꝛ ad iſtū tex. dic ꝙ ꝓcedit ꝓpter ſubiectā materiaꝫ. qꝛ id qđ fit a maiori pte fingit̄ factū ab oībus. vt in. c. j. de his que ſi. a ma. par. ca.

SIquis. Ueniens ꝯtra decretū vl' ꝯſtitutionē epi dꝫ excōicari. p̄mo ponit dictū. ſcđo corroborat ꝑ vnā auctē li. Regū tertio ꝑ aliā ibi ꝛ in ꝯſilio. ¶ No. p̄mo ꝙ veniens ꝯtra mandatū ſupioris peccat mortaliter. nam pōt excōicari vt h̄ patet. excōicatio aūt non fert̄ niſi ꝑ mortali. xj. q. iij. in. c. nemo. ꝛ. c. nullus. ¶ Scđo no. ꝙ epſ pōt facere decretū. ꝛ poteſt tex. intelligi de conſtitutione. pōt etiā ſtatuta facere in ſua dioceſi. vt in. c. ij. de ꝯſti. li. vj. dicit tamen glo. h̄ quā no. ꝙ ſup maioribus negocijs pōt ſtatuere. ꝛ habes cōſil'em glo. vj. di. §. porro. ꝛ. xvij. di. ī ſūma. ꝛ intellige de maioribus nō reſeruatis pape vt in. c. maiores. d̄ bap. ꝛ qđ no. in. c. qđ tranſlatōnem. de offi. lega. ¶ Sed quero quis exemit clericos a poteſtate impatoris. videt̄ em̄ ꝙ oēs dn̄t eſſe ſubiecti p̄ncipi ſeculari. qꝛ in orbe dꝫ eſſe vnꝰ princeps. vij. q. j. ī apibus. So. dicit Lau. ꝙ papa eos exemit de ꝯſenſu impatoris. xj. q. j. in. c. iiij. Tan.

dicit ꝙ ſunt exempti lege diuina.alle .bo.tex.in.c. ſi impator.xcvj.di.⁊ vide ibi bo.gl.dicūt etiā Inn. et Hoſti.ꝙ cum clerici ſint res ſpūales.qꝛ tranſtulerunt corpus ⁊ aiaꝫ ad ſeruitiū dei.xij.q.j.duo ſūt. dignū eſt vt non ſubijciant̄ cōſtitutionib⁹ laicoꝝ.⁊ ideo papa Inno .potuit eos eximere a poteſtate impatoris.precedens opi.plus mihi placet.⁊ vide bo.tex.iuncta gl.in ẟ.diuino.j.de cenſi.c.ꝙꝫ.li. vj.⁊ in nouo teſtamēto nō dꝫ eſſe aliqua diſcrepatio.quia xp̄s ꝑfecit Petrū oībus.impator aūt ꝑficitur ſoluꝫ rebus ſecularib⁹.vt in.c.ſolite.j.c.⁊ no. qḋ dixi ꝙ de iure diuino clerici ſunt exempti de poteſtate iudicis ſecularis.exquo ſequit̄ ꝙ papa nō poſſet eos ſubijcere impatori.qꝛ non pōt ↄtra ius diuinū.xxv.q.j.ſunt quidam. ¶ Item ꝑſuppoſito ꝙ eſſent exempti ab eccleſia non poſſet papa eos ſubijcere impatori.quia decoloraret̄ ſtatus vniūſalis ecclie qḋ papa facere non pōt.vij.q.j.⁊ ſi illa no.glo.in.c.litteras.de reſti.ſpo. ¶ In gl.pc.ibi id eſt pape.no.glo.iuncto tex.ꝙ papa pōt appellari princeps.Item ⁊ impator qūqꝫ appellat̄ pōtifex et h̄ voluit dicere glo.dū dicit ſic ecōuerſo.Et i fi. glo.intellige h̄ qn̄ clericus habeat tpalia ab impatore in feudū.ſecus aūt ſi clericus poſſidet tpalia. ſed nō habet ea in feudū a ſeculari.nam ꝓpter illa bona tpalia non tenet̄ ei obedire.vt in.§.nouerint x.q.j.no.Inno.j.eo.c.ſolite. ¶ In vltima glo.ibi vel morte eterna.vel dic moriat̄.i.excōicet̄.naꝫ in iure canonico mors capit̄ ꝓ excōicatōne.vt in.c.ꝑ venerabilem.q fi.ſint le.vbi bo.tex.vel dic ꝙ h̄ allegat̄ iſta auctoritas que habet̄ i li.Regū in.c.iij. ad fi.ſimilitudinarie vt quēadmodū nō obediens ꝑncipi ſeculari morte perire dꝫ.vt ibi ita nō obediens iudici eccleſiaſtico debet mori ſpūaliter.ſ.ꝑ excōicationem .vt patet in ꝑn.⁊ in fi.c.Et ex h̄ no. ꝙ non obediens principi ſeculari peccat mortalit̄ et poſſet iudex eccleſiaſticus ad petitioneꝫ iudicis ſecularis illū inobedientem excōicare.vt dixi in.c. j.ē.de offi.ordi.

LEgebatur. Cleric⁹ adminiſtratione carens nō tenetur ad iuramentū obedientie vel ad faciendū ſcripturā ſup ea.⁊ pōt tex.iſte intelligi dupliciter.Primo ꝙ iſte frater arnicus ſcripturaꝫ de obedientia ꝑſtanda epō noīe ꝓprio ſcripſit.Scḋo pōt intelligi ꝙ ſcripſit in ꝑſonaꝫ alterius.⁊ non eſt vis quis intellectus teneat̄.ſenſus eñ littere eſt ꝙ clericus non habens curam aiaꝝ non tenet̄ ꝓmittere epō obedientiā ꝑ ſcripture cōfectionem .vel ꝑ iuramenti interpoſitioneꝫ.ſed ſatis eſt verbo obedientiā ꝓmittere.⁊ h̄ intendit littera iuncta glo.j. ¶ No.primo ꝙ iniuria fit ei qui ducit̄ ad carceres ſi nō admittit̄ ꝑſtans idoneos fideiuſſores ſic etiā iniuria fit fideiuſſori idoneo ſi ñ admittit̄ vt idone⁹ vt in.l.ſi vero.ff.q ſa.cogan.⁊ limita primū dictuꝫ vt habet̄ in.c.ſi clericos.de ſen.excō.li.vj.⁊ vt le.⁊ no.in.l.j.ff.de cuſto.re. ¶ No.ſcḋo ꝙ obligat⁹ ad aliqḋ ꝓmittendū nō tenet̄ ſup eo ſcripturā facere ¶ No.tertio ibi ꝓuidebat̄ iniurie ꝙ ſuperior qñ ꝙ facit iniuriā ſubdito.exq̄ ſequit̄ ꝙ cōueniri pōt actione iniuriaꝝ.ꝑ h̄.l.nec magiſtratibus.ff.ḋ iniur.Et hinc ſumpta occaſione doc.h̄ inſtant nunquid durante officio poſſit iudex cōueniri de delicto.⁊ diſtingue latius ⁊ clarius ꝙ quidā ſunt habētes dignitatē ſine adminiſtratione.vt ſunt iſti qui vocant̄ comites palatini ſine aliquo comitatu qui tamē abuſiue dicunt̄ comites.nam ꝓprie comes ē ille qui inueſtitus eſt de comitatu.vt in.l.j.quis dicatur dux vel comes colla.x.⁊ ibi h̄ no.Bal.facit c.ſignificauit.de reſcrip.Exquo infert̄ ꝙ in diſpoſitione reſtringibili appellatione comitū nō veniūt iſti qḋ bene no.⁊ iſti tales poſſunt ſemꝑ cōueniri. vt in.l.ij.C.vbi ſena.vel cla.no.Bar.in .d.l.nec magiſtratib⁹.Quidā ſunt habentes dignitatē cū adminiſtratione.⁊ aut deliquūt in officio.⁊ poſſūt cōueniri durante officio ⁊ poſtea.vt in.l.iubem⁹. C.ad legem iul.repe.⁊ in aut̄.vt iudi.ſine quoquo ſuf.in.§.neceſſitatē.aut dilinquūt extra officiū.⁊ ſi ſunt iudices inferiores vtputa habentes ſimplicē iuriſditionē.⁊ poſſunt cōueniri etiā durāte officio vt in.d.l.nec magiſtratibus.in fi.aut ſunt iudices maiores.⁊ ſi ſunt ꝑpetui poſſunt cōueniri.naꝫ alſ coꝝ delicta remanerent impunita ⁊ iniuriā ⁊ damnū paſſi nimiū lederent̄ cū crimia morte extinguāt̄ xxiij.di.quorundā.⁊ in.l.j.⁊.ij.C.ſi reus vel a.cu. mor.fu.⁊ ꝓbat̄ in.c.ſi clericus aduerſus.xj.q.j.et in.c.ſacro.j.ḋ ſen.ex.⁊.x.q.iij.c.quia cognouim⁹ et in.c.cōquerente.de reſti.ſpo.cū ſi.in quib⁹ patet epm̄ poſſe cōueniri etiā ꝑ ſubditū ꝓpriū durante dignitate.nec ē neceſſe petere licentiā a principe ꝓut quidā h̄ ſcripſerunt allegātes.l.cū vero.ff.de fideicōmiſ.li.q̄ h̄ nō ꝓbat.aut ſunt tꝑales.⁊ nō poſſunt regulariter cōueniri durante officio.vt in.d. l.nec magiſtratibus.⁊ in.l.pars ſfaꝝ.⁊.ij.q.j.prohibent̄.cōpellunt̄ tñ ꝑſtare cautionē de rſidendo depoſito officio.vt in.l.ſi adulteriū.i fi.ff.ḋ adul. no.gl.in.d.c.ꝓhibent̄ .ſi tñ actio ē tꝑe peritura cōpellunt̄ ſuſcipere iudiciū vſqꝫ ad cōteſtatonē litis vt in.l.ſenatus.in fi.ff.de offi.ꝑſi.⁊ no .glo.in.d. l.nec magiſtratibus.Ex ꝑdictis habes an ⁊ qñ iudices ſeu dignitatē habentes poſſunt in ius vocari. ¶ In glo.j.in fi.no.glo.⁊ dicūt hic doc.ꝙ ſi clericus primo fuit rebellis in obediendo pōt cōpelli ꝑſtare iuſiurandū.idem ſi pmo fuit excōicatus.vt in.c.cum in eccleſijs.j.c.⁊ de ſen.excō.c.cū deſideres.dicit tñ Gof.inſpiciendā fore cōſuetudinē .ſ Hoſti.dicit valere cōſuetudinē vt nō habentes curam iurent vel aliter ꝓmittant.ſed conſuetudo nō valet vt clericis cōmittat̄ cura ſine iuramento ne diſrumpat̄ neruus eccleſiaſtice diſcipline.ꝑ h̄.c.ſignificaſti.de elec.⁊ in.c.cum inter.de ↄſue.⁊ no.h̄ dictū licet iudicio meo poſſet impugnari.qꝛ cuꝫ h̄ ſit de iure poſitiuo ſatis poſſet induci cōſuetudo i cōtrariū maxime vbi eſt cōſuetudo ꝙ clerici fidelit̄ obediant epō.⁊ cōſuetudo videt̄ tunc rōnabil̄ ne iuramenta ꝑſtent̄ ſine neceſſitate.vt in.c.ſi xp̄s.de iureiur.vñ hodie h̄ iuramentū non eſt in vſu nec ſimplex ꝓmiſſio obedientie quod forte ꝓceſſit ꝓpter rōnem ꝑalle.

Omnes. Breue eſt vel pōt ſic ſum-
mari p alia verba. Ab oi-
bus de dioceſi obediendu eſt epiſcopo.
¶ No. pmo ibi omnes pncipes. q ctūcūq ſit pn-
ceps maxim⁹ teneᷓ nihilomin⁹ epō loci obedire in
ſpectantibus ad officiū ſuū. nam pōdera illā dictō
nem vlem oēs. ex qua inferᷓ q etiā impator ſubie-
ctus eſt epō loci. nullus ergo pnceps exemptus ē
a iuriſditione epoꝝ de iure cōi. vñ Ambro. eps ex-
cōicauit impatorē. vt in. c. duo. xcvj. di. Et ex hoc
inferᷓ q epus in ſua dioceſi dꝫ pcedere pncipeꝫ ſe-
cularem qtūcūq maximū cū ipe habeat in euꝫ iu-
riſditionē ⁊ nō ecōtra. Itē epus peſt ſpūalib⁹ ⁊ aia
bus. Princeps vero ſecularis peſt tpalibus ⁊ cor-
poribus q̄ ſunt prioribus inferiora. xij. q. j. in. c. p-
cipimus. ⁊. j. co. ſolite. naꝫ tanto quis maior ē quā
to dignioribus ⁊ melioribus preeſt. vt in aut. d̄ de
ſen. ciui. ⁊. j. co. ſolite. ¶ No. ſcdo intelligendo q
iſte Clemens de quo in ſupraſcriptione fuit diſci-
pulus Petri q diſcipulus dꝫ recitare ⁊ defendere
opi. magiſtri ſui ſm Jo. an. de quo vide bo. tex. cū
glo. xxiiij. q. j. in. c. cū beatiſſim⁹. le. ⁊ no. in. l. qua-
lem. cū. l. ſe. ff. de arbi. qd̄ intellige ſi opi. ē vera. nā
iuxta phm magis ē amicādū veritati q magiſtro.
dixit eñ de Platone amic⁹ Plato ſed magis ami-
ca veritas. ⁊ vide ad materiā iſtius tex. bo. tex. i. c.
ſicut aūt. xj. q. iij. ¶ In glo. no. hanc ex q̄ pōt deci
dere cui de iure teneᷓ rex cōfiteri. ſi eñ reſidentia
ſua eſſet infra certā parochiā tūc ē de illa parochia
et teneᷓ confiteri pſbytero parochiali. lꝫ hodie cōiᷓ
habeāt reges ex puilegio vt poſſint ſibi eligere cō-
feſſores. ſed de iure ē qd̄ dixi. vt in. c. ois vtriuſq
ſexus. de pe. ⁊ remiſ. qui quidē tex. cū generaliter
loquaᷓ hꝫ locū in quibuſcūq hoibus. ſi vero reſi-
dentia nō eſt infra certā parochiā tunc teneᷓ confi-
teri epō. ⁊ idem dic de quolibet q̄ nō eſt infra pa-
rochiam. ar. bo. in. c. q q. j. d̄ deci. facit qd̄ no. Ho
ſti. in. c. cōquerente. ſ. de offi. ordi. ¶ No. ſcdo ex
glo. q reges teneᷓ ſoluere decimas pſonales ⁊ p-
diales. ⁊ p fi. glo. vide tex. in. c. cū quis. §. ij. de ſe-
pul. li. vj. ⁊ qd̄ no. gl. in. c. ad aplice. j. de deci.

Illud. Non obediēs canonicis inſti
tutis incurrit inobediētie no-
tā. i. infamiā. ⁊ pone caſuꝫ. Eps hildeſemē
ſis vocatus ad aliā ſedē epalē ppria auctoritate ſe
ad illā tranſtulit. ⁊ redargur⁹ dicebat q fecerat p
cōmodo illius eccliē. q niſi forte tranſiſſet eccleſia
illa fuiſſet paſſa dānū graue in tpalib⁹. papa vō eū
redarguit h q ppter cōmodū tpale nō debuit ve-
nire ꝯtra canones diſponentes q citra licentiā pa
pe nō dꝫ eps epatū ſuū dimittere. vt in. c. ij. de trāſ
la. pla. cū ſi. vl forte iſte eps p ſuo ꝯmodo pprio ſe
tranſtulit. ¶ No. pmo q nō dꝫ qs poſtponere ſpi
ritualia tpalib⁹. ſpūalia eñ ſunt ppetua ⁊ cōcernūt
aiam. q pcioſior ē corpe. ¶ Itē no. tex. ad cōmen
dationē obediētie. ⁊ facit p cōi vulgari q melius ē
obedire q ſacrificare. ⁊ rō ē q p victimā ſeu ſacrifi
ciū qd̄ fiebat in veteri teſtamento mactabaᷓ caro
aliena. p obedientiā vō voluntas ppria deprimitur
vt dicit tex. in. c. ſciendū. viij. q. j. vñ maximū ē obe
dientia meritū. q nihil difficilius q vincere ſeipm
¶ No. ſcdo ibi inobedientie notā. q veniens ꝯtra
canones incurrit infamiam. ⁊ pōt intelligi de infa
mia canonica q̄ puenit ex oi pctō mortali q̄ ſubla
to tolliᷓ infamia. p quo vide qd̄ le. ⁊ no. vj. q. j. om
nes. ⁊ ſe. ⁊ qd̄ dixi in. c. teſtimoniū. j. de teſti.

Solite. Eſt multū allegabile. ⁊ h dicᷓ
in ſūma. Imperiū nō preeſt
ſacerdotio imo ſubeſt ⁊ ei obedire teneᷓ.
vel ſm Abbatē. Eps non dꝫ ſubeſſe pncipib⁹ ſed p
eē. Prio ponit admiſtrationē impatoris ⁊ aucto-
ritatē q̄ mouebaᷓ. ſecūdo ibi verū. exponit illā. ter
tio ibi potuiſſes. ad declarandū progatiuā ſacerdo
cij inducit auctoritateꝫ Hiero. qrto ibi pterea. au
ctoritatē Geñ. qnto ibi h aūt. cōcludit ꝯ impatorē
ſexto ibi nos aūt. ſe excuſat q nō increpauit dicēs
q increpare poterat. ⁊ h auctoritatib⁹. ſeptimo ibi
vtrū relinquit impatorē ſuo iudicio. ¶ No. primo
ex ſupraſcriptione q impator diciᷓ illuſtris. Idem
dic de rege francie. j. de iudi. nouit. aliqua tñ appel
lāt papā ⁊ impatorē ſupillustres. vt no. i. l. j. ff. d̄ of
fi. eius. dixi in. c. qd̄ ſedes. de offi. or. ¶ Scdo no.
differentiā inter cām ⁊ occaſionē. naꝫ cā ſm Hoſti.
infert ſuū cauſatū. occaſio vō nō. Itē cā cōſiſtit in
iure ⁊ ē rōnabilis. occaſio vō in facto ⁊ ē irrōnabiᷓ
vñ Prouer. xviij. occaſionem qrit q̄ vult diſcedere
ab amico. eſt g occaſio quedā illicita excuſatio. ⁊ te-
ne menti ad h iſtum tex. ¶ No. q in interptatione
cuiuſcūq ſcripture ſeu cuiuſcūq diſpoſitōnis tria
ſunt attendēda. pſona. ſ. loquēs. ⁊ illius cui loqui
tur. ⁊ vis locutionis. ex qualitate g pſonaꝝ colligi-
tur mens diſponentis. ¶ No. quarto ibi ſequereᷓ
ex h. q valet ar. ab abſurdo. ſiic in. c. ex ore. de pri
uile. ideꝫ ſi ſequiᷓ aliq inhūanitas. vt in. l. furti. §.
pactū. ff. de his q̄ no. infa. dꝫ ergo iſta diſpoſitio i-
telligi vt nulla ſequaᷓ inhumanitas nulla abſurdi
tas ⁊ p his euitandis reſtringēda ē generaᷓ diſpo
ſitio. ⁊ facit h ad deciſionē hui⁹ qōnis de qua per
Bar. in. l. omes ppli. ff. de iuſti. ⁊ iur. dicit ſtatutuꝫ
quicunq extraxerit ſanguinē in platea puniaᷓ ta-
li pena. barbitonſor quidā extraxit ſanguinē fleu-
botomiam faciendo nūqd inciderit in ſtatutum.
certe ex generalitate verboꝝ dicēdū ē q inciderit ſ
reſtringenda ē hec generalitas. q abſurdū ⁊ inhu
manū ē dicere ꝯtrariū. ¶ No. quito q ſeruus dici
tur humana creatura. ſic arguit h papa. nā aucto-
ritas Petri hꝫ vt clerici debeāt eſſe ſubditi oi hūa-
ne creature. ſi eñ illa auctoritas intelligereᷓ gene-
raliter ſequereᷓ abſurdū. ſ. q etiā ſeruus cū ſit hu-
mana creatura haberet imperiū in clericos. ¶ No.
ſexto q impator ē ſupra illos clericos q̄ ab eo tenēt
tpalia. ⁊ intellige de hñtib⁹ tpalia in feudū. nā rōe
feudi cōpetit iuriſditio etiā in clericos. vt in. c. verꝫ
de fo. cōpe. ſecus aūt ſi clericus hꝫ tpalia ſed nō in
feudū. illa eñ nō ſubijciunᷓ impatori ſed ſequunᷓ
pſonā ⁊ foꝝ ipoꝝ clericoꝝ. vt in. c. nouerint. x. q. j.
et. c. aduerſus. ⁊ in. c. nouimus. j. de imu. ec. ⁊ hoc
in effectu voluit Inno. h qd̄ no. ¶ No. ibi ponti-
fex in ſpūalib⁹. q de iure diuino papa ⁊ nō impa-
tor preeſt ſpūalib⁹. Ex q̄ inferᷓ q clerici ſūt de iure

diuino exēpti ab impatore cū ſint res ſpūales. eo em̄ ipo ꝙ qs ſordiat̄ i clericū efficit̄ res ſacra. ⁊ trāſfert̄ i ſortē dn̄i. xij. q. j. cui portio. ⁊ ſic ipo facto eximit̄ a ptāte impatoris q̄nimo nulla dignitas ſecularis ſilis ē ſacerdotio. vt dicit tex. in. c. duo. xcvj. ſed vileſcit hodie dignitas clericat⁹ ꝑpter numeroſitatē. vt dic̄ tex. in. c. legim⁹. xciij. di. olim aūt q2 non oēs indiſtincte ꝓmouebant̄ erāt in maxio honore ¶ No. ſeptio vnū modū cognoſcēdi maioritatē dignitat̄ ⁊ officij. nā q̄nto qs meliorib⁹ p̄eſt tāto maior ē cēſend⁹. ſic arguit h̄ papa. nā pōtifex p̄eſt ſpiritualib⁹. rex vo tpalib⁹. ſ ſpūalia ſūt tpalib⁹ digniora. ḡ pontifex ē maior rege. q2 maiorib⁹ ⁊ digniorib⁹ reb⁹ p̄eſt qđ no. ⁊ idē inuit tex. i aut. d defē. ciui. ¶ No. ibi ſup bonos ⁊ malos ꝙ nō ſolū mali. ſ etiā boni ſunt ſub iuriſditōe ſupioris. ⁊ h̄ etiā ꝓbatur in auc̄te Petri. Subditi eſtote ⁊c̄. nā ſcribebat oib⁹ indifferent̄. ꝙ ḡ dicit̄ ꝙ lex nō ē impoſita iuſto vt in. c. lʒ. de regu. xix. q. ij. due ſunt. dʒ intelligi d lege peccati nō aūt de lege iuriſditōis. fatēdū tn̄ ē ꝙ exercitiū iuriſditōnis nō ꝯpetit ꝯ bonos. vn̄ ſi n̄ eſſet pctm̄ nō oporteret hr̄e ſupiorē ſ oēs hūanit⁹ eſſent eq̄les. vt in. c. d ꝯſtātinopolitana. xxij. di. vide ad p̄dicta bo. glo. in. c. ad nr̄am. de here. ⁊ p Inno. i. c. paſtoral̄. §. de offi. or. ¶ No. ibi tāq̄ʒ p excellenti iūcta glo. ꝓ ſignificato iſtius dictōis tanq̄ʒ. nā ꝓprie nō ē veritatis expſſiua ſ improprie ſīc̄ dictio q̄ſi. vt habet̄ in euāgelio q̄ſi vnigeniti a pr̄e ⁊c̄. denotat em̄ ibi veritatē. ⁊ nō ſilitudinē. de q̄ vide qđ no. in. c. put. de do. ⁊ ꝯtu. ¶ No. ibi ſacerdotali ꝓſapia deſcēdenti. ꝙ olim erat honorabile deſcendē ex ꝓſapia ſacerdotuʒ. hodie vo reputat̄ ignominioſū. ⁊ h̄ q2 ꝑpter ꝓhibitōem eccl̄ie coit⁹ ſacerdotalis ē dānat⁹. lxxxj. ⁊. ij. di. p to. ⁊. §. d fi. p̄ſby. p totū. Itē no. ibi cōſtitui te ſup gentes ⁊c̄. ꝙ nō ē abſonū vt ſacerdotiū p̄ſit in tpalib⁹. nā vt vides in veteri teſtamēto de⁹ p̄fecit Hieremiā ſacerdotē ſup gētē ⁊ regna. ⁊ vide ad materiā qđ no. Inno. in. c. lʒ ex ſuſcepto. de fo. cōpe. ¶ No. ibi ꝑpter deū ꝙ meritoriū ē illū recognoſcere in ſupiorē ⁊ maiorē q̄ n̄ eſt. eſt em̄ tertius gradus humilitatis ſubijcere ſe minori. de q̄ vide bo. glo. in cle. j. de re. do. ¶ No. ibi duas inſtituit dignitates. ꝙ papa ⁊ impator dicunt̄ hr̄e dignitatē. ⁊ ſic papat⁹ ē dignitas. ⁊ h̄ vez lato ſūpto vocabulo. nā ꝓprie ē dignitatū culmen et idē dicit̄ in epatu. vt in. c. venerabili. de p̄ben. ⁊ dic ꝙ in diſpoſitōne reſtringibili appellatōe dignitatis nō venit epatus. gl. ē no. ⁊ mēti tenēda. c. ij. de p̄ben. li. vj. ¶ No. ibi in ſiniſtra pte ſedē. ꝙ ps dextera ē honorabilior in h̄ tn̄ ſtādū ē loci ꝯſuetudini ¶ No. ibi ſīc dn̄t reuerenter aſſurgāt. ꝙ reges et p̄ncipes dn̄t aſſurgere in aduētū epoꝝ. ⁊ eis iuxta ſe venerabilē ſedē aſſignare. ⁊ ex his verbis venerabilē ſedē. dic̄ Io. an. ꝙ p̄lati ſūt ponēdi ad ptē dexterā. ſeculares vo p̄ncipes ad ſiniſtrā. ¶ Nota ibi poſſem⁹ tn̄ ꝙ papa pōt rōnabilit̄ increpare impatorē ⁊ alios p̄ncipes ſeculares. ⁊ nimirū. nā pōt eos ex cā deponē. vt in. c. ali⁹. xv. q. vj. ⁊ i. c. ad apl̄ice. de re iudi. li. vj. ¶ No. ibi n̄ diſtinguens ꝙ nēo pōt dicē ſe alienū ab ouili eccl̄ie. oīs ḡ creatura ſubiecta ē eccl̄ie. de q̄ vide p Inno. in. c. qđ ſup his. de voto. ¶ Ultimo no. ibi nihil excipiēs q̄ dixit qđ cūq̄ʒ. ꝙ vba generalia generalit̄ ſūt intelligēda. ⁊ vbi lex nō excipit nec diſtinguit. nec nos debem⁹ excipere vel diſtinguere. ⁊ ad h̄ q̄tidie allegat̄ iſte tex. ſīc habet̄ in. c. ſi romanoꝝ. xix. di. ⁊ in. c. ꝙ ſi dormierit. xxxj. q. j. qđ intellige niſi ſubſit aliq̄ cā reſtringendi vt ſi ſequeret̄ abſurdū vl̄ aliq̄ inhūanitas. vt ſ. dixi. vel oporteret ꝓpt̄ aliā legē reſtrictōnē facere. vt in. c. cū dilect⁹ d conſue. ⁊ in. l. ij. C. de nova. ¶ In gl. in v. ab eo recipiūt. in fi. ſupple hodie li. vj. ⁊ dic clari⁹ q̄ʒ gl. ꝙ aut epſ vl̄ ali⁹ p̄lat⁹ cognoſcit de tpalib⁹ ⁊ feudalib⁹. ⁊ tūc appellādum ē ad dn̄m feudi ſiue ſit eccl̄iaſtic⁹ ſiue ſecularis. vt i. c. ex trāſmiſſa. de fo. cōpe. vide tex. iūcta gl. i. c. romana. §. debet. alle. in gl. no. in. c. ceterū de iudi. aut bona iſta tpalia nō ſūt feudalia. ⁊ tūc dʒ appellari ad ꝓrimū ſupiorē eccl̄iaſticū. vt in. d. §. dʒ. ¶ In gl. in v. tanq̄ʒ. no. hāc glo. vt diligent̄ ponderet̄ qđlibet vbū poſitū in diſpoſitōne. nā vbi vba p̄nt aliq̄d opari ſp debem⁹ intelligē vt aliq̄d opet̄. vt in. c. ſi papa. de p̄uil. li. vj. ⁊ in. l. ſiq̄n̄. C. de inoffi. teſta. Glo. tn̄ in fi. op. de. l. nō recte. C. de fideiuſ. vbi dicit̄ ꝙ ſi duo fideiuſſerūt inſolidū nō opat̄ v. ſonat. ſīc habet̄ in. c. ſi duo. de ꝓcur. li. vj. ſ dic ꝙ regularit̄ ꝓcedit p̄mū dictū. q̄nq̄ʒ vo nō p̄nt vba opari ex toto ſm ꝓpriū ſignificatū. aut ꝓpt̄ legis ordinatōnē. vt q2 vba q̄nq̄ʒ ponūt̄ cā dubitatōis tollēde cū tacite inſint. vt in. l. q̄ mutuū. ff. māda. ſi ḡ fieri pōt ſp debēt opari. ¶ In gl. in v. inter ſolē ⁊ lunā ibi q̄ndecies. alia lr̄a hʒ q̄dragesies. ⁊ ſm Hoſti. nulla iſtaꝝ ꝓcedit ſm cōputatōnē glo. q2 ſi terra ē maior luna septies ſol aūt maior terra octies. ḡ ſol ē maior luna octies ſepties. ⁊ ſic. lvj. vicibus. nā octo vicibus vij. cōſtituūt. lvj. Alij alit̄ dicūt. h̄ tn̄ dicit Io. an. ⁊ bn̄ relinquēda ſunt aſtrologis. pōt tn̄ lr̄a hr̄e aliuz intellectū vt ſīc ē dr̄ia inter ſolē ⁊ lunā. ita inter impatorē ⁊ papā. ſīc em̄ luna nō hʒ claritatē ex ſe ſ recipit a ſole. ita impator recipit ptātē a papa. ⁊ ꝓcedit iſte intellect⁹ intelligēdo ꝙ penes papā ſit ptās in tpalib⁹ in habitu. exercitiū vo recipit impator a papa. de q̄ vide qđ dixit in. c. nouit. de iudi. iſte tn̄ tex. pōt adduci in ꝯtrariū. q2 dicit ꝙ deus inſtituit iſtas duas dignitates impiū. ſ. ⁊ ſacerdotiū. ſ pōt r̄ndert ꝙ imediate ptātes iſte ſūt a deo. ſ impator nō recipit imediate a deo. nā impatores habuerūt olī imperiū p impſſionē. ſ ptās generalit̄ fuit data a xpo dū dixit. qđcūq̄ʒ ligaueris ſup terrā ⁊c̄. vt in tex. de q̄ dic vt no. i. d. c. nouit. Itē alia dr̄ia. nam quēadmodū ſol illumiat mūdū in nocte p lunā. ita papa exercet iuriſditōnē p impatorē i tpalib⁹ cum ipe nō poſſit. iſte tn̄ ſilitudines ſūt ꝑſuaſiue ſ neceſſario nō ꝯcludūt. ¶ In gl. i v. nō diſtinguēs ibi q̄ſitū. vbi d̄r id qđ ē legib⁹ omiſſū nō omittit religio iudicātis. ⁊ ſic innuit ꝙ iudex diſtinguē dʒ lʒ lex n̄ diſtinguat. ſ dic vt. ſ. dixi ꝙ iſtud ꝓcedit vbi n̄ deeſt diſtinguēdi lrīma cā. vn̄ alibi dic̄ tex. iūcta gl. ꝙ ineptū ē regulā n̄ fallere vbi rō vrget qđ no. vt habet̄ in aut. vt matres debi. ſeu credi.

p Er tuas. Ordinato p papā defertur n̄ deeſt tn̄ epo. vl̄ ſic. Or

dinatus a papa nō ꝑ h̄ eximit̄ a iuriſditōne ſui epī
Cōis diuiſio. ſcōa ibi ad qḋ. ¶ No. p̄mo ibi q̄ntuꝫ
ꝯuenit ꝙ deferendū ē ordinato a papa inter alios
ſubditos queadmodū ꝯueniētia patit̄. ⁊ nō plus
vt ſit ſenſus ſm Jo. an. ꝙ ſi alij clerici eiuſdē ordi-
nis ſūt in maiori dignitate. vł digniores. vtiliores
vel pitiores tūc nō ꝯuenit vt ordinati a papa iſtis
p̄ferāt̄. ⁊ no. bn̄ h̄ dictū. ¶ Scđo no. iūcta gl. ꝙ in-
ter equales ordine p̄ferend⁹ ē q̄ recipit ordinem a
maiore. facit ſm Ab. ad q̄ōnē de duob⁹ frib⁹ milīti
bus q̄ꝝ vn⁹ recipit a maiore militiaꝫ alter a mino-
re vt dignior ſit q̄ recipit a maiori. ⁊ bn̄ facit tex. in
l. ſi. ff. de albo ſcribē. qḋ intellige etiā ſi poſtea mili-
tiā recipit a maiori. ⁊ h̄ innuit iſte tex. dū dixit ꝙ int̄
alios ſubditos p̄honorand⁹ ē. dꝫ eñ intelligi cum
alij ſubditi p̄us eūdē ordinē recepant ab epō. nā ſi
poſtea recepiſſēt ſi eēt aliq̄ ſpēalitas i ordiato a pa
pa quā ſpēalitatē voluit inducē iſte tex. ⁊ clari⁹ i. l.
p̄all. ¶ Vltio ibi ꝓhonorauit no. ꝙ honorē recipe or
dinē a romano pōtifice ¶ In gl. j. ibi ſedeāt i melio
ri loco. no. bn̄ gl. ꝙ mag⁹ honorādi ſūt p̄lati exēpti
q̄ꝫ ſi exēpti. qꝛ ex q̄ papa voluit eos honorare ꝯferē
do eis exēptōnē ſi dn̄t ſb̄diti dedignari eos int̄ ce-
teros honorare. ⁊ videt̄ ꝯcordare tex. in. c. ad aplī
ce. de p̄uile. li. vj. vbi dicit̄ ꝙ abbates exempti p̄cio
ſiori mitra vti p̄nt q̄ꝫ nō exēpti cū ſint i ſinodo. Sꝫ
dubito vtrū glo. intellexerit vt exēpt⁹ p̄ferat̄ non
exēpto p̄mo ꝓmoto. ẜ videt̄ gl. ex p̄cedenb⁹ ſenti-
re ꝙ ſic. qḋ tm̄ nō admitterē. qꝛ iura loquūt̄ indiſti-
cte vt ceteris parib⁹ deferat̄ ordinatori. xvij. di. in
ſi. tene tm̄ mētē gl. ⁊ in ſi. gl. ꝯcludit ꝙ glo. vt ordina
tus a papa nō poſſit ab inferiori deponi. recitat tm̄
alios tenere ꝯtriū. ⁊ hāc ꝯtriā opi. ſeq̄t̄ gl. j. q. j. filiū
p̄mā vō ſequūt̄ cōiter doc. h. ⁊ in. c. cū in diſtribuē
dis. de tē. or. vbi pl⁹ dic̄ Inn. ꝙ etiā ꝑpetuo ſuſpen
di nō pōt ab alio ordine ꝑ inferiorē. Jo. an. dic̄ ꝙ
h̄ opi. p̄cedit i ordine. alia i bn̄ficio. ⁊ forte ſentit ꝙ
recipiēs bn̄ficiū a papa pōt illo p̄uari ꝓpter crimē
ſuꝑueniēs qḋ tenet glo. etiā i ꝯfirmato a papa. i. c.
j. de ꝯfir. vti. vł inuti. Et no. illā gl. ẜ i ordine videt̄
velle Jo. an. vt nō poſſit deponi ab inferiore. nā ſi
nō pōt ordinari ꝑ inferiorē ſine licētia pape. vt in
c. cū i diſtribuēdis. forti⁹ nec deponi. Aduerte lꝫ
h̄ opi. ſit equior. ⁊ ſeruāda eēt ꝓpter reuerētiā ro-
mani pontificis. alia tm̄ videt̄ verior. qꝛ ex q̄ nō exi-
mit̄ ab obediētia epī. ꝙ ex delicto ſuꝑueniente pōt
p̄uari illo ordine. nā crimē priuat quē p̄uilegio. xj.
q. iij. in. c. p̄uilegiū. ⁊ in aut. q̄ in ꝓuincia. C. vbi d̄
cri. agi opor. ¶ Nec ob. ꝙ nō pōt eū ordinare ſine
licētia pape. qꝛ ibi nō ꝯcurrit cā criminis ſicut i caſu
nr̄o. Itē p̄uilegiū ē ſtricte iterp̄tādū qḋ cedit i p̄iu
diciū alioꝝ. vt in. c. ex pte. de deci. igit̄ interp̄tatio
fieri dꝫ vt ille poſſit deponi. Sꝫ dubitat̄ q̄d ſi de li-
cētia pape recipit ordinē ab inferiori. ſentit h̄ Ho-
ſti. ꝙ p̄uat⁹ ē p̄mo p̄uilegio. nā videt̄ illi renūciaſſe
recipiēdo ordinē ab inferiore. ar. c. cū renūciatur
xxxij. q. j. qḋ no. ¶ Vltio no. ſi. glo. ꝓ intellectu. c.
p̄ſul. ij. q. iiij. vbi dicit̄ inter cetera ꝙ ſubdiaconus
romane ecclīe nō pōt ꝯuinci niſi ꝑ. vij. teſtes. nā in
telligit gl. illū tex. p̄cedere i oib⁹ ſb̄diaconis ordina
tis a papa. ẜ Phi. dic̄ illḋ. c. fuiſſe tp̄ale ⁊ hodie ſi. ꝓ
cedere. ⁊ no. h̄ dictū. hꝫ eñ ⁊ illud. c. alios intelle-
ctus. de qb⁹ dic vt ibi. Certū ē eñ ꝙ papa pōt ꝯuin
ci ꝑ duos teſtes. vt no. gl. ſing. in. d. c. p̄ſul. vn̄ aliq̄
intelligūt illū tex. cū teſtes ſi ſūt vndiq̄ꝫ idonei. alij
ꝙ p̄cedebat oli q̄n clericis romane ecclīe ponebāt̄
mſte inſidie. vn̄ de facili accuſabāt̄ ⁊ teſtes indigni
ꝓducebant̄. hodie vō cū ceſſat iſta rō dn̄t cōi alioꝝ
iure cenſeri. ar. in. c. recolētes. de ſta. regu.

i **Jnter quattuor** Quādo d̄ obediētia vel ſubiectōe agit̄ nihil attentari dꝫ in p̄iu
diciū rei vel poſſeſſoris nō citati. p̄mo ponit̄ deciſū
exordiū. ſcđo duplex petitio q̄ reijcit̄ ibi petitōnē.
tertio ꝓteſtat̄ ibi iuſticiā. ſcōa ps ſubdiuidit̄. nā pri
mo ponit vnā petitōnē. ſcđo aliā ibi ſuꝑ ⁊ pone ſic
caſum. Iſta q̄ petebant̄ ꝑ iſtū patriarchā fuerāt oli
ſubiecta eccleſie ꝯſtātinopolitane. ẜ cū iſta eccl̄ia la-
beret̄ in hereſim ſeu ſciſma ſubtraxerūt ſe ab obe-
diētia p̄triarche. ⁊ adheſerūt romane eccl̄ie. demuꝫ
capta ciuitate ꝯſtātinopolitana per fideles xp̄ianos. ⁊
patriarcha ibidē ꝯſtituto ꝑ romanā eccl̄iam petijt
idē p̄triarcha illas eccl̄ias ꝯpelli ad obediēdū ſibi.
papa āt petitōnē ip̄i⁹ duplici rōe ſi duxit admitēdā
p̄mo qꝛ ip̄e nō obediebāt p̄triarche anq̄ꝫ ciuitas cō-
ſtantinopolitana capet̄. ⁊ ſic eccl̄ia cōſtantinopoli-
tana nō erat in poſſeſſione ſubiectōis. Scōa rō q̄a
in p̄iudiciū illoꝝ qb⁹ ille eccl̄ie obediebāt cū nō fuiſ
ſent citati vel cōuicti nō debebat aliq̄d attētari. nā
p̄triarcha petebat extra iudicium illas eccl̄ias ſibi
ſubijci. ⁊ h̄ q̄ ad p̄mā petitōnē. reſpectu vō ſcđe pe-
titōnis lr̄a ē i ſe clara. ¶ No. p̄mo ꝙ licet p̄lat⁹ cuꝫ
toto xp̄ianos ciuitatis labat in hereſim ſeu ſciſma nō ꝑ
h̄ eccl̄ia ꝑdit honorē ſuū ſeu ſubiectōneꝫ quā hꝫ in
alijs eccleſijs q̄ ad ꝓprietatē ſm Inn. ẜ q̄ ad poſſeſ
ſionē ſūt opi. vt. j. dicā. ⁊ colligit̄ h̄ no. nā ſi iſta ec-
cleſia ꝯſtātinopolitana ꝑdidiſſet ſubiectionē quaꝫ
hēbat in eccl̄ijs ſi potuiſſet nūc p̄triarcha petē illam
ſb̄iectōnē. ⁊ papa vnico vbo ſibi rn̄diſſet ꝙ ꝓpt̄ de
lictū ſuū ꝑdidit illā ſubiectōnē. ⁊ de h̄ aliq̄d. j. ⁊ fac̄
c. qꝛ diligētia. ſ. de cle. ¶ Scđo no. ꝙ etiā p̄nceps ſi
dꝫ p̄cedere ꝯ abſētē nō citatū qḋ in dubio p̄cedit i
ordinata iuſticia ⁊ potētia. vt in. c. j. d̄ cā poſ. ⁊ pro
prie. ⁊. ij. q. j. c. nos i quēq̄ꝫ. ⁊ in. l. meminerint. C.
vn̄ vi. An aūt de abſoluta ptāte poſſit p̄cedere ſi-
ne citatōne ꝯtra abſentē. puto ꝙ in his q̄ ſunt i po-
teſtate ip̄i⁹ p̄ncipis h̄ pōt. ſecus aūt in his in quib⁹
p̄nceps nō hꝫ plenā diſpoſitionē. qꝛ tollere citatio
nem ē tollere defenſionē q̄ ē de iure naturali ꝯtra
quā p̄nceps venire nō pōt. h̄ ꝓbari vident̄ in cle.
paſtoralis. de re iudi. facit qḋ no. Bar. in. l. cū mu-
lier. ff. ſo. ma. ¶ Tertio no. ꝙ q̄s pōt eē ꝯuict⁹ aut
cōtumax ſine citatiōe. ⁊ h̄ pōt cōtingere ſi pn̄s ſine
citatione fuiſſet cōuict⁹. nā ꝯ p̄ntē nō requirit̄ cita-
tio. qꝛ citatio ſolū fit vt q̄s ſit pn̄s. vt no. Jo. an. in
c. ſi. de ele. li. vj. ⁊ Bal. in aut. ſi oēs. C. vt ſe ab he-
re. abſti. ꝯtumax aūt pōt eē ſine citatōe ſi occultat
ſe vt citari nō poſſit. vt in. c. qm̄ frequēter. p̄mo re-
ſponſo. j. vt lit. nō ꝯteſ. ¶ Itē no. ꝙ nō dꝫ tractari
et diffiniri cā ſuꝑ ſubiectione in p̄iudiciū exempto
rū nō vocatoꝝ. ¶ Vltimo no. ibi inobediēs ⁊ re-
bellis. dr̄iam eē inter inobediētes ⁊ rebelles. ⁊ ſic

facit ad ſtatuta diſponētia ꝯ rebelles vt nō ꝓcedāt
ꝯ inobediētes tñ cū iſta ſint diuerſa vt h̄. ¶ Potes
etiā ex tex. colligere ꝙ ſi eccl'ia labit̄ in hereſim ſeu
ſciſma pōt ꝑnceps iuridice ex hac cā eximere ſbie-
ctos a ſua obediētia. ⁊ pari rōne videt̄ idē dicēdū
ſi ciuitas efficit̄ rebellis ꝑncipi vt ꝑnceps poſſit exi
mere caſtra ab iobediētia ciuitat̄ q̄ nūc recupabit
lꝫ pꝰea redeat ad obediētiā. ¶ Op. ꝯ tex. ⁊ ꝯ ꝑdi-
cta. videt̄ eñ ꝙ nec ꝓprietatē nec poſſeſſionē debu
it eccl'ia ꝑdere lꝫ ꝑlatus ⁊ ꝑꝑl's laberent̄ in hereſim
ſeu ſciſma. qꝛ delictū ꝑlati nō dꝫ nocere eccl'ie. xvj.
q. vj. ſi epm. ⁊ in regl'a delictū ꝑlati. de re. iur. li. vj.
Itē ſine cāe cognitōe nō ē alicui auferēda ſua poſ-
ſeſſio. vt in. l. fi. C. ſi ꝑ vim vel alio mō. ⁊ in. c. j. ꝺ cā
poſ. ⁊ ꝓpric. So. q̄dā vt refert Inn. ſtāt ꝯrio dicē-
tes ꝙ lꝫ ꝑlatꝰ ⁊ ꝑꝑl's labant̄ in hereſim eccl'ia tñ non
ꝑdit iura ſua. nec q̄ ad ꝓprietatē. nec q̄ ad poſſeſſio
nē. Ad iſtū tex. nō rñdet ſ poſſet rñderi ꝙ h̄ nō di-
cit̄ ꝯriū ſ ſolū dicit̄ ꝙ nō debuit aliq̄d attentari in
ꝑiudiciū abſētiū nō vocatoꝝ. Inno. tñ videt̄ ſenti-
re ꝙ. ſ. dixi vt poſſeſſionē ꝑdat ⁊ nō ꝓprietatem. ⁊
idē ſeq̄tur h̄ do. An. dicēs ꝙ cū tota eccl'ia delinq̄t
ꝓcedit ꝑma opi. vt no. in. c. ij. de oꝛ. cog. ſi aūt ſolꝰ
ꝑlatus delinq̄t ꝓcedit ſcd'a opi. ⁊ illa regula delictū
Ego dubito circa ꝑdicta ⁊ credo ꝙ eo ipo ꝙ tota ec
cleſia labit̄ in hereſim ꝑdit in effectu ꝓprietatem ⁊
poſſeſſionē eoꝝ q̄ prius habebat. qꝛ nō ē licitū he-
retici aliq̄d poſſidere. vt i. c. ſi vos. xxxiij. q. v. no.
gl. i. c. q̄ iure. viij. di. ſ ſi eccl'ia redit poſtmodū ad
fidē. ⁊ reſtituit̄ ꝑ ꝑncipē tūc recupat oīa nō poſſeſ-
ſa ab alijs. poſſeſſa v̄o ⁊ alienata nō recupat ipo fa
cto ſ oportet ꝙ illa petant̄ in iudicio. ⁊ ſi ſint ltime
alienata. puta qꝛ ꝑnceps alteri ſubiecit illa tūc illa
nō recupabit. qꝛ reſtitutio in integrū nō trahit̄ re-
tro in ꝑiudiciū eoꝝ q̄bꝰ ltime facta fuit alienatio. ⁊
faciunt ad h̄ q̄ no. ꝑ Bar. ⁊ alios in. l. fi. C. de ſen.
paſ. vbi q̄rit̄ q̄d ſi bona alicuꝰ ſint publicata. ⁊ par
tem bonoꝝ ꝑnceps alienauit. demū criminoſū re-
ſtituit ad oīa ſua iura nūq̄d debeat iſte recupare ꝑ
us ltime alienata in aliū. ⁊ ꝯcluſio cōis ē ꝙ non. ita
dicēdū puto in ꝓpoſito. nec dꝫ obuiare fauoꝛ ec-
cleſie. nam videmꝰ in ſili ꝙ ſi ciues interficiūt epm
priuatur ciuitas ⁊ eccleſia dignitate epali. vt in. c.
ita nos. xxv. q. ij. fortius ergo h̄ dicendū cum ec-
cleſia cum toto populo labit̄ in hereſim vt perdat
oīa iura ſua nec recupet niſi prius reſtitutione fa-
cta. ⁊ vide ad materiā quod no. in. d. c. quia diligē
tia. nec habet locum h̄ ius poſt liminiū. quia iſtud
ꝓcedit cum quis capit̄ ab hoſtibus. vt. ff. de capt.
ꝑ ro. ſecus aūt cum quis ſponte efficit̄ hoſtis ⁊ he-
reticus. qꝛ licet redeat poſtmodū ad fidē non recu-
perat bona ſua niſi poſtmodū reſtituat̄. vt le. ⁊ no.
in. c. diſplicet. ⁊. c. ipa pietas. xxiij. q. iiij. ⁊ facit ad
ꝑdicta. l. iubemꝰ cū ſua materia. C. de ſacroſan. ec.
Sed cogitaui melius poſſe dici vt ꝑdicta ꝓcedant
in ꝑuato cuiꝰ bona ⁊ iura ipo facto ꝓpter hereſim
ꝯfiſcant̄. vt in. c. vergentis. j. de here. ⁊. c. cum ſm
leges. e. ti. li. vj. nec illa poſtmodū recuperat ꝑ re-
uerſionem niſi reſtituat̄ in integrū. vt no. in dictis
iuribus. ⁊ in. c. pe. eo. ti. ſed in eccleſia videt̄ ſpecia
le. ⁊ eſt rō quia eccleſia non cōmittit hereſim ſed ꝑ-
ſone ꝑticulares nec illud delictū cōmittūt noīe ec-
cleſie. ſed noīe ꝓprio. Itē dominiū ⁊ poſſeſſio reꝝ
eccleſie non reſidet penes ꝑlatū. ſed penes ipam
eccleſiā ꝑticularē aut vlem. vt i. c. cū ex eo ꝺ elec. li.
vj. vbi appellantur ipa bona patrimoniū ieſu chri-
ſti. ad idem glo. in. c. cauſa carpeñ. ꝺ v̄. ſig. ⁊ Inn.
in. c. cum ſuper. de cau. poſ. ⁊ ꝓpric. ⁊ in. c. in lit
teris. ꝺ reſti. ſpo. ⁊ pro hac concluſione allego tex.
apertum in. c. quia diligentia. in fi. ꝑalle. ſ. de ele.
vbi apertiſſime reſeruantur iura eccleſie que inci-
dit in ſciſma ſeu hereſim. ⁊ hoc quo ad ius ꝓprieta
tis. ſed quo ad poſſeſſionē puto ꝙ poſſeſſoꝛ ipam
perdat. quia non debēt ſubditi obedire ꝑlato here
tico vel ſciſmatico. vt in iuribꝰ ſupius alle. ſed poſt
q̄ꝫ eccleſia reuertit̄ ad vnitatē poſſeſſioneꝫ recupat
ipo facto ſi n̄ fuit i aliū tranſlata. vt ꝓbatur i dicto
c. quia diligētia. in fi. ſed ſi eſt in aliū tranſlata opꝰ
eſt iudicio vt h̄. ¶ In glo. in ver. citati ibi ⁊ no. ꝙ
ille qui eſt in poſſeſſione ⁊c. ſolet eñ multū allega-
ri. vult eñ ꝙ ſi volo agere ꝯtra ſubditum vt mihi
obediat non debeo dirigere libellū cōtra eum ſed
cōtra illū qui poſſidet in eo obedientiam ⁊ execu-
tionem. ⁊ ꝑ hoc tex. h̄. Sed in cōtrariū videt̄ tex.
in. c. cum inter. de re iudi. ⁊ in. c. ſuborta. eo. ti. vbi
actum ⁊ ſententiatū fuit ꝯtra ſubiectos. ideo Inno.
h̄ latius ꝓſequitur hanc materiā. tractat etiā in. c.
auditis. de ꝑſcrip. ⁊ in. c. cuꝫ ſuper. de re iudi. Sꝫ
conclude breuiter q̄ꝫtum expedit ad materiā huiꝰ
c. ꝙ aut iſte ſubiectus ꝯtra quem volo agere alteri
nō obedit. ⁊ ꝯ eū dirigā petitōnē. ſic pōt itelligi. d.
c. cū int̄. fac q̄d no. i. c. conq̄ſtꝰ. ꝺ fo. ꝯpe. aut alterū
cognoſcit i ſupioꝛē. ⁊ tūc ſi volo petere alia iura q̄ꝫ
ab alio poſſeſſa. puta obedit alicui vt epiſcopo. et
ego volo petere obedientiam archidiaconalē vel
aliam inferioꝛē. ⁊ idem dicendū vt non agam con-
tra ſupioꝛē ſed cōtra ſubiectum. quia de ꝑiudicio
ſuo agitur ⁊ non ſuperioꝛis. aut volo petere obe-
dientiā ab alio poſſeſſam. ⁊ tunc ſunt opi. ſed In-
no. quem ſequūtur cōiter doc. maxime in. d. c. au-
ditis. cōcludit ꝙ poſſum agere cōtra ſubiectū quo
ad hoc vt ſententia ſibi tñ ꝑiudicet. poſſum etiam
agē ꝯ ſuperioꝛē ſubiectionē poſſidētē. nā vtriuſq
intereſt ſubiecti non mutare dominiū. ⁊ ſubijci ex-
traneo. cautū tamen eſt ⁊ cōſiliū vt omnes vocent̄
vt ſic ſentēna ꝑiudicet pariter oībus quod no. ⁊ ſic
poſſunt reduci ad concoꝛ. iura que vario modo in
hoc loquuntur. Sed dubium eſt nunquid ſenten-
tia lata contra ſubiectum p̄iudicet domino qui
ſubiectionem poſſidebat. in quo dicendū ꝙ ſi do-
minus non fuit citatus nec ſciuit cauſam agi con-
tra ſubiectū in nullo ſibi p̄iudicat ſententia illa
vt ꝓbat̄ in. c. cū ſup. ꝑalle. ſ tñ valet ꝯtra ſubiectū
vt amplꝰ nō poſſit q̄ꝫtū in eo ē reluctari ꝯtra euꝫ q̄
habuit ſniam q̄ minus ſibi obediat. ⁊ in h̄ caſu pt i
telligi iſte tex. nā ꝑiarcha petebat vt ꝺ facto ille ec-
cleſie ſibi obediāt q̄d n̄ poterat executōi mādare ſi-
ne ꝑiudicio illoꝝ ꝑlatoꝝ q̄bꝰ ille eccl'ie erāt ſubiecte
iō papa noluit eū audire. ſecꝰ ſi petijſſet ſentētiari
ſolū ꝯ ſubiectos in eoꝝ ꝑiudiciū. nā tunc fuiſſet au

ditus. ſi vero dñs ſcit cam ſuã agi. ⁊ tacet nũq̃d ſi-
bi p̄iudicet in ꝓprietate vel in poſſeſſiõe. dic vt ple
nius no. in. d. c. cũ ſup vbi ẽ ꝓpa materia iſti⁹ arti.
et in. c. pe. e. ti. Tractat etiã Inn. h̄ q̃ iure petit ſub
iectio. ⁊ an ⁊ qñ in iſtis incorpalib⁹ poſſit ſbiect⁹ no
iare dñm in iudicio ita ꝙ poſſit ꝓcedi ꝓut habet
in. c. qm̃. in. §. qđ ſi ſup reb⁹. vt lit. nõ ꝯteſ. ⁊ in. l. ij.
C. vbi in rẽ acti. de q̃ videas h̄ plene p eũ. ⁊ int̄ cete
ra dic̄ ꝙ ſbiect⁹ cõuẽt⁹ ſup ſubiectõe quã ali⁹ poſſi-
det i eũ ñ põt noiare dñm in iudicio ad h̄ vt illo nõ
veniẽte det̄ actori v̄a poſſeſſio. q2 ſubiect⁹ nõ h3 fa
cultatẽ trãſferẽdi poſſeſſionẽ ſubiectõis. imo pec-
cat ille q̃ a ſubiecto alterius recipit obedientiã. xvj.
q. iij. c. placuit. quod bene no.

Q Uod ſuper his. Abbas et ſacer-
dotes q̃ ſũt dioceſani epi ad ei⁹ ſinodũ veni
re ⁊ ſibi obedire ꝯpelli pñt p cẽſurã eccliaſticã. prio
ponit deciſũ exordiũ. ſcđo dictũ cũ incluſa limitatõ
ne. ⁊ dictũ ẽ ibi abbates. limitatio ibi dũmõ. ¶ No.
p̄mo ꝙ ſacerdotes dioceſ tenent̄ ire ad ſinodũ epi
ſcopalẽ. ⁊ intelligit Jo. an. de ſacerdotib⁹ hñtibus
curã. q2 nõ hñtes curã nõ ſubijciunt̄ legi dioceſane
cũ nõ habeãt ecclias quaꝝ rõne teneant̄ ad cathe-
draticũ. ⁊ ad quartã decimaꝝ ⁊ ſi vt in. c. cõqueren
te. ſ. de offi. or. ⁊ p h̄ videt̄ ſentire Jo. an. ꝙ nõ ha
bentes curã nõ tenent̄ ire ad ſinodũ epalẽ. h̄ dictũ
mihi placet ſi in ſinodo eẽt agitãdũ aliq̃d ꝯcernẽs
aiaꝝ curã vel eccliaꝝ ſtatũ. ſec⁹ puto ſi vellet ꝓcedẽ
ad reformatõnẽ morũ vl̄ ad aliq̃d ſtatuẽdũ concer
nẽs totũ clerũ. nã tũc oẽs clerici ciuitatis ⁊ dioceſ
tenent̄ ire ita tñ ꝙ eccleſijs nõ ſubtrahat̄ diuinum
officiũ. ꝓ h̄. c. fi. xviij. di. vbi ꝓbat̄ ꝙ etiã laicos p̄t
epſ ad ſinodũ vocare. ⁊ ſic põt intelligi Inno. i. c.
graue. de p̄ben. vbi dicit ꝙ cũctus cler⁹ dioceſis et
ciuitatis d3 venire ad ſinodũ epalem. ¶ Scđo nota
ibi aliquid ſtatuẽdũ ⁊c. ꝙ epſ nõ põt aliq̃d ſtatue-
re ꝯ canones etiã in ſinodo. ⁊ ad h̄ q̃tidie allegat̄
iſte tex. facit. c. inſtitut. xxv. q. ij. vide plene p Jo.
an. in. c. fi. de offi. archip̄ſ. ⁊ in. c. vl. de ap. li. vj. ⁊ p
Fre. ꝯſi. xvij. ſec⁹ in laicis. nã ipi pñt ſtatuere ꝯ le-
ges imparatoris. de q̃ dicẽdũ vt le. ⁊ no. i. l. oẽs p̄pl̄i.
ff. de iuſti. ⁊ iur. ¶ Tertio no. ꝙ ſic pñt ſubditi ꝯpel
li venire ad ſinodũ epalẽ. ſic ⁊ epi cõpelli pñt vt ve
niãt ad ꝯciliũ ꝓuinciale. xviij. di. p totũ. ⁊ idẽ dicẽ
dũ de ꝯcilio generali qđ facit papa ex vniuſo. imo
q̃libet epſ iurat i ꝯſecratõe ſua ire ad ꝯciliũ pſona
lit̄ niſi fuerit ĩpedit⁹ canonico ĩpedimẽto. vt in. c.
ego eṁ. de iureiur. ¶ In gl. j. i fi. no. gl. ⁊ eã videt̄
ſeq̃ Inn. dicẽs ꝙ ſi abbates hñt p̄plm intelligo ſub
iectũ epo tenẽt ire ad ſinodũ. ⁊ ad oĩa alia obligãt̄
q̃ ſũt de lege dioceſana quẽadmodũ ⁊ alie ecclie ſe
culares. vñ ſm eũ tenẽt̄ h̄re i monaſterio cathedrã
vbi epſ poſſit ꝓ libito p̄dicare p̄plo. Itẽ tenent̄ ad
q̃rtã decimaꝝ ⁊ funeraliũ. ꝓut alij curati. vt pleni⁹
dixi in. c. dilect⁹. de offi. or. Hug. tñ dixit ꝙ etiã ſi ñ
hñt p̄plm tenent̄ ire ad ſinodũ cũ aſtringant̄ ꝯſtitu
tionib⁹ ſinodalib⁹ vt h̄ i fi. ⁊. xviij. di. c. fi. Hoſti. di-
xit ꝙ ſinodus ẽ mixti iuris. nã reſpectu ꝯuocatõis
ẽ de lege dioceſana. ⁊ iõ abbates nõ pñt cõpelli ve
nire niſi ſubſit cã rõnabil̄. vt in. c. epus. alle. in gl. h̄
reſpectu eoꝝ q̃ ſtatuũt̄ i ſinodo ñ ẽ ð lege dioceſana
ſ; ð lege iuriſditõis q2 ad iuriſditõem ꝑtinet ſtatuẽ
⁊ ſtatutl obedire. ſ; ſi abbates ſũt exẽpti ñ tenẽt̄ ire
ad ſinodũ niſi habeãt capellas hñtes p̄plm. nã tũc
rõne capellaꝝ tenent̄ venire. vt in. c. ex ore. de pri
uile. Abb. limitat h̄ dictũ qñ abbas exẽpt⁹ p ſe ex
ercet curã capellaꝝ. ſi aũt p capellanos. tũc ſatis ẽ
ꝙ ipi capellani vadãt. ⁊ h̄ cõius ⁊ veri⁹. ſm p̄dicta
limita tex. in. c. nimis. de exceſ. p̄la. vbi dicit̄ ꝙ reli
gioſi nõ tenent̄ ire ad ſinodũ epalẽ. d3 eṁ intelligi
aut de exẽptis. aut qñ ꝯgregat̄ ex facili cã vel intel
ligat̄ in ipis religioſis inferiorib⁹. ſec⁹ in eoꝝ p̄latl
q2 tũc d3 fieri diſtinctio. de q̃. ſ. ⁊ p̄dicta no. ¶ Ulti
mo op. ꝯ tex. i eo ꝙ dicit̄ ꝙ iſti tenẽt venire ad ſino
dũ niſi epſ velit aliq̃d ſtatuere ꝯ canones. nã h̄ vi
det̄ ſine effectu cũ non poſſint ſubditi diuinare q̃d
velit epſ i ſinodo ſtatuere. ⁊ ſic limitatõ q̃ h̄ ponit̄
nũq̃ h̄ebit effectũ. So. ſm Inno. põt eṁ tex. intel
ligi cũ epſ i citatione exp̄ſſit cãm nõ licitã. idẽ ſi nõ
exp̄ſſiſſet ſ; notorie ꝯſtabat ꝙ epſ cõgregabat ſino
dũ vt aliq̃d diſponẽt ꝯ canones. Et no. bñ h̄ dictũ
q2 ñ tenẽt ſbditi obedire p̄lato ſeu ire ad ſinodum
qñ notoriũ ẽ ꝙ ob cã3 iniuſtã fit ꝯgregatio. ſic no.
Inn. i. c. ij. de dila. vbi dic̄ ꝙ ſi in citatõe exp̄mit̄ cã
iniuſta. vl̄ de iuſticia notorie ꝯſtat ñ tenet̄ citat⁹ cõ
parere qđ no. vide etiã Inn. i. c. inq̃ſitõe. ð ſen. ex.
vbi dic̄ ꝙ nõ tenet̄ q̃s obedire etiã pape qñ manda
tũ ſuũ ẽ ꝯ deũ vl̄ timet̄ ſcãdalũ futuꝝ. vel tertõ ſup
ple ad lr̄am ibi ad ſinodũ venire. ⁊ ſtatutl obedire
⁊ tũc recte ſbijcit̄ ꝙ p̄t eos excõicare niſi aliq̃d ſtatu
erit ꝯ canones. ⁊ q̃libet expoſitio eſt bona.

C Um in eccleſijs. Canoni-
ci regulares inobediẽtes priori ſuo p ipm excõicari
pñt. ⁊ ſi fuerit ĩcorrigibiles ð fratrũ ꝯſortio expel
li dñt. p̄mo narrat fcm̃. ſcđo dat iudices ibi iõq;. p̄
ma fac̄ tria. nã p̄mo ponit̄ pape mãdatum. ſcđo re
bellio q̃ttuor canonicoꝝ ⁊ ipoꝝ excõicatõ ibi cũq;.
tertio ipoꝝ abſolutio. ⁊ p̄ceptũ eis fcm̃ ibi cu3 igit̄.
¶ No. p̄mo ibi i his q̃ ad eũ ꝑtinẽt. ꝙ ſbditi etiã re
glares ñ tenent̄ obedire eoꝝ p̄lato niſi i his q̃ ad
eũ ꝑtinẽt. ſi ĝ p̄ceptũ eẽt ꝯ deũ vl̄ excedẽt limites of
ficij ſui ñ tenẽt̄ ſibi obedire. de q̃ vide qđ no. Inn.
in. c. ad aures. ð tẽ. or. fac̄. xj. q. iij. c. q̃ reſiſtit. ⁊. c.
iulian⁹ ¶ Scđo no. ꝙ prior regularis h3 correctio-
nẽ ⁊ iuriſditõe3 in canonicos ſuos regulares. ⁊ p̄t
eos excõicare exigẽte cõtumacia. ⁊ tene mẽti iſtu3
tex. ex q̃ potes colligere ꝙ p̄lat⁹ circa epm h3 ꝑtatẽ
excõicandi ſubditos. facit quod dixi in. c. cum ab
eccleſiarũ. ſ. de offi. ordi. ⁊ in. c. ſicut. j. de ſimo.
¶ Scđo potes colligere ꝙ vbi monaſteriũ regit̄ p
priorẽ ẽ ibi prior in exercenda iuriſditõne loco ab
batis. ad h̄. c. fi. de ſta. re. ¶ Item no. iũcta glo. j.
ꝙ etiã regulares pñt cõpelli ad ꝓmittendũ obediẽ
tiam eoꝝ p̄lato p iuramentũ ſi prius reddiderunt
ſe ſuſpectos vel cõtumaces in obediẽtia p̄ſtanda.
et p hunc tex. doc. idẽ voluerũt debere obſeruari i
clericis ſecularib⁹ curã nõ hñtib⁹. vt ſi aliqñ reſti-
terũt obedire ſuo p̄lato pñt cõpelli ad iurãdũ obe
dientiã. vt dixi p⁹ eos. ſ. c. legebat̄. Itẽ no. ꝙ ſcri
ptis p̄latoꝝ credit̄ cum agit̄ de modico p̄iudicio.

Ultimo no. ꝙ ſi regulares nõ pñt cõſtringi p cẽſurã eccleſiaſticã pñt expelli a cõſortio fratrũ. intelligũt tñ doc. ꝙ dñt detrudi i carcerẽ. ita ꝙ excludãtur ab alioꝝ cõſortio. qꝛ nõ ſtabũt cuꝫ alijs in dormitorio vel refectorio. nõ aũt dñt excludi a monaſterio alſ daret̃ eis materia vagandi. ꝛ volens excludi a monaſterio faceret ſe inobedientẽ. ꝛ ſic daret̃ occaſio mali. cõtra. c. quãto. ad fi. ꝺ diuoꝛ. ꝛ in c. fi. de reg. de qu'o dic vt ibi no. ¶ In glo. j. in fi. dicit Phi. ꝙ ibi loquit̃ tex. de nõ ſuſpectis. idẽ Hoſti. dicẽs ꝙ ibi ad obedientiã ſe vltroneos. i. voluntarios offerebant. vt. ṡ. latius dixi. ¶ In glo. iij. ibi qꝺ nõ eſt verũ. no. glo. videt̃ eñ ꝙ p inſtrumẽtũ nõ poſſit ꝓbari crimen alicuiꝰ. ſed de hac materia. dic vt plenius diſputat Jo. an. ſuper regula ſemel. de re. iur. li. vj. Et cõclude aliter. aut eñ ex tenore inſtrumenti patet crimẽ ita ꝙ directe nõ fuit cõfectũ inſtr̃m ſup crimie. ꝛ põt ꝓbari crimẽ per inſtrumentũ. Exẽplũ canonici obligauerũt ſe adinuicẽ p inſtrumẽtũ ſup cõiuratione quã faciebãt ꝯ epm. p h̃ eñ inſtrumẽtũ ſatis ꝓbat̃ cõiuratõis crimen. ¶ Itẽ pone exemplũ ſiqs p̃ſtito iuramento de veritate rñdit cõtraria ad poſitiones. nam ipo facto ꝓbat̃ ꝯtrariũ. vt in. c. cũ impoſitionibꝰ. de iureiuran. li. vj. ꝛ idẽ dicẽdũ in ſilibꝰ. aut agit̃ de probatione directe fienda. ꝛ tũc aut inſtrumentũ fuit ſcriptũ ſine cõſenſu illiꝰ qui dicit̃ criminoſus. ꝛ nõ ꝓbat qꝛ alſ de facili ꝯuinceret̃ qs ꝺ crimie. nec notarius hꝫ in h̃ officiũ nec teſtes ſcripti in inſtrumẽto dãt illi fidẽ. qꝛ nõ credit̃ teſtibꝰ in p̃iudiciũ alterius niſi fuerint citati. ꝛ iurauerint in pñtia ptis. vt in. c. ij. de teſti. aut iſte q̃ dicit̃ criminoſus ꝯſenſit in inſtr̃o. ꝛ tũc ꝓbat q̃ ad penã cui p̃t iſte ſe ſubijcere. ad h̃. c. cũ dilecti. de ele. ꝛ. c. pe. de cri. fal. ƀ q̃ ad penã cui nõ põt ſe obligare nõ credit̃ inſtr̃o qꝛ nemo ẽ dñs mẽbroꝝ ſuoꝝ. l. liber hõ. ff. ad. l. aqui. ꝛ in. c. cõtingit. el. j. de ſen. ex. Et ſi diceremꝰ ꝯriũ de facili daret̃ vt cupiẽti mori mos gerat̃ qꝺ ñ ẽ fiẽdũ hinc ẽ ꝙ i cã crimiali vbi venit iponẽda pena corpalis p̃t tertiꝰ appellare iuito reo ꝯdẽnato. vt i. l. non tm̃. ff. ꝺ ap. no. gl. ij. q. vj. i ſũma. ¶ In ea. glo. ibi i p̃iudiciũ alioꝝ gl. loq̃t̃ nimis generalit̃. nã nõ ẽ verũ ꝙ indiſtĩcte credat̃ lr̃is p̃latoꝝ i alteriꝰ p̃iudiciũ. vñ ꝺ materia dicẽdũ ẽ. vt no. plene i. c. pꝰ ceſſionẽ. de ꝓba. ꝛ vide bo. glo. i. c. ſic. ꝺ ſen. ex. p Inn. i. c. i pñtia. ꝺ renũ. vbi dixit ꝙ lr̃e p̃latoꝝ faciũt ſemiplenã ꝓbationẽ. qꝺ no. ꝛ p h̃ fac iſte tex. h̃ eñ fuit creditũ iſtis lr̃is. qꝛ nõ agebat̃ crimialr̃ nec ad aliquã penã iponẽdã. ꝛ ſic videt̃ h̃ caſꝰ mẽti tenẽdꝰ ꝙ vbi agit̃ de modico p̃iudicio credit̃ lr̃is auctẽticis p̃latoꝝ. ğ vbi agit̃ de magno p̃iudicio faciũt aliq̃lẽ ꝓbatõnẽ. In gl. pe. i. fi. no. bñ iſtã gl. ex q̃ collige ꝙ ſel' piurꝰ admittit̃ de nouo ad iurãdũ qñ iuramẽtũ tẽdit ad ſui p̃iudiciũ. ſecꝰ aũt ſi tẽderet ad ſui releuatõnẽ vl' honorẽ vl' vt gereret officiũ aliqꝺ. nã ſel' piurus nũq̃ꝫ ampliꝰ admittit̃ i teſtẽ. vt i. c. teſtimoniũ. ꝺ teſti. ꝛ h̃ i effectu voluerũt etiã doc. h̃. ꝛ tene mẽti iſtũ tex. i h̃ iũcta gl. qꝛ q̃tidie allegari ſolet ad h̃. Sꝫ op. alit̃ ex̃ gl. nã ex q̃ iſti canonici iurauerant añ ſolutõnẽ de parẽdo mãdatis ecclie. ꝛ papa vigore iuramti eis mãdauit vt redeũtes ad clauſtꝝ

priori ſuo deuote obediret. ğ nõ debebãt compelli denuo iurare p̃ori. Et circa idẽ nõ ẽ bis iurãdũ ne ſcꝺm iuramẽtũ ſit ſine necitate ꝯ. c. ꝛ ſi xp̃s. ꝺ iureiur. So. iuramẽtũ mãdat̃ p̃ſtari ne iſti poſſint gloriari ꝺ coꝝ cõtumacia ꝛ malicia. nã vt patet i antiq̃ poſtq̃ꝫ iſti fuerũt excõicati petierũt abſolutõnẽ a p̃ore. p̃or aũt volebat eos abſoluẽ. ƀ p̃ſtito iuramento qꝺ iſti ſubire ſupbe recuſarũt ꝛ acceſſerũt ad papã ꝓ abſolutõe. vl' ſcꝺo dic ꝙ iſta iuramẽta referũt̃ ad diuerſa. nã in curia iurauerũt rõe abſolutõnis obtinẽde. nũc aũt dñt iurare p̃ori de parẽdo mandatis ipiꝰ. Et ex h̃ iũcto p̃n. ſing. no. ꝙ ſi is q̃ iurauerat ad obediẽtiã venit ꝯ iuramẽtũ põt de nouo cõpelli ad iurãdũ. nã ſcꝺm iuramẽtũ etiã adijcit vinculũ q̃ꝫq̃ꝫ in veritate totiẽs qs incidit in piuriũ q̃tiens venit ꝯ iuramẽtũ. vñ nõ de vno ƀ de pluribꝰ piurijs puniri põt. vt ꝓbat̃ in. c. ad aplice. de re iudi. li. vj. facit. c. venerabilẽ. de elec.

His que. Presbyteri ꝛ clerici capellaꝝ ſubditaruꝫ titulo cardinalatus dñt cardinali obediẽtiã ꝛ reliq̃ de quibꝰ h̃. ꝛ vacãte titulo ſuccedit capitulũ illiꝰ ecclie niſi ꝓ bono pacis aliq̃d ſit exẽptuꝫ. duo ſũt dicta. ſcꝺm ibi qñ. ¶ No. ꝙ cardinales ꝓmouent̃ ad titulos certaꝝ eccliaꝝ. ꝛ p illos titulos denoiantur. vt in. c. corã. ꝛ qꝺ ibi no. de ele. ꝛ ita clerici olim dicebãt̃ ꝓmoueri ad titulũ certaꝝ eccliaꝝ. Et de multiplici ſignificato huiꝰ ṽbi tituli. vide plene gl. in. c. dudũ. ij. de ele. in ṽ. vtraq̃ꝫ illaꝝ intitulataꝫ. Scꝺo no. ꝛ tene mẽti ꝙ cardinales hñt in titulo ſuo ꝛ in eccliijs ſubiectis titulo iuriſditionem epalẽ. vñ hñt correctõnẽ ꝛ ptãtẽ fulminãdi cẽſurã eccliaſticã ꝛ cetera q̃ ſũt iuriſditõnis epalis. ꝛ nõ habes alibi iſtũ tex. ꝛ ita dicit Jo. mo. in. c. vnico. de ma. ꝛ obe. li. vj. papam ſibi rñdiſſe. ꝛ h̃ dictũ ſequũtur h̃ cõiter doc. qꝺ bñ no. ¶ No. tertio ꝙ clerici capellaꝝ ſubiectaꝝ alicui p̃lato ſunt ſubiecti illi p̃lato rõne eccleſiaꝝ. vñ ab eo pñt excõicari ꝛ corrigi vt h̃. ꝛ intelligo qñ capelle ſunt ſubiecte pleno iure. Ex q̃ infert̃ ꝙ ſi abbas hꝫ eccliãm pleno iure ſubiectã ꝯſequit̃ p ꝯñs iuriſditionẽ in clericos inſtitutos in illa. vñ ſicut ecclia exempta clerici p ꝯſequẽtiã recipiũt exemptionẽ. vt in. c. cũ p exemptõnẽ. de priui. li. vj. ita qñ ecclia eſſet ſbiecta clerici ſubeſſent ſubiectõi qꝺ no. ¶ Itẽ no. ꝙ nõ eps hñs tñ iura epalia põt a clericis ſibi ſubiectis exigere manualẽ obediẽtiã reuerẽtiã. ꝛ honorificẽtiã. Et no. ꝙ ſubditus tenet̃ exhibere p̃lato ſuo nõ ſolũ obedientiã. ƀ etiã reuerentiã. ꝛ honorificẽtiã. Et no. dr̃iam inter h̃. nam obediẽtia cõſiſtit in executione mandatoꝝ. Reuerẽtia ẽ ſm q̃ſdã honor exhibitꝰ ſine ṽbis. vtputa inclinãdo. honorificẽtia ẽ honor cũ ṽbis. vl' forte iſta duo capiũt̃ ꝓ eodẽ. ꝛ cã maioris exp̃ſſiõis accumulant̃ ¶ No. ibi tpibꝰ ꝯſueti. ꝙ ſbditi nõ dñt onerari venire ad ꝯgregatõeꝫ ſeu caplm̃ ꝓ libito ſupiori ƀ tpibꝰ ꝯſuetis. Ultio no. ꝛ tene mẽti qꝛ neſcio alibi ita exp̃ſſũ ꝙ nedũ in ecclia cathedrali vacãte ecclia ſuccedit caplm̃. vt i. c. cũ oli. j. e. ƀ etiã i ecclia iferiori. vt pꝫ h̃ i ti. cardialatꝰ. ꝛ hãc opi. ſẽſit h̃ gl. fi. q̃ dic̃ ꝙ ſi papa ꝓ bono pacis non reſeruaſſet ſibi iſta de quibꝰ in fi. tranſiſſent in capitulũ. ꝛ h̃ ꝓfecto ſatis

innuit iſta littera. ⁊ videtˀ placere hoſti. lꝫ Jnn. va
riet. ⁊ ꝯtrariū videatˀ ſibi plus placere dicens. ꝙ ď
iure iſta q̄ reſeruantˀ h̄ cardinali nō tranſeunt in ca
pitulū. ſed cardinalis vel alius p̄latus iſta recipit
non a capitulo ſed a papa vel ab alio cōfirmatoꝛe.
et ideo p̄lato moꝛtuo nō debent tranſire in capitu-
lū. ſed qꝛ h̄ allegabatˀ cōſuetudo ex p̄te capituli pa-
pa volens diffinire illam reſeruauit ſibi illa tria.
Sed certe h̄ iudicio meo eſt diuinare. ⁊ lr̄am iſtam
impropꝛiare. ⁊ ꝯtrariū ſenſit idem Jnno. in. c. cuꝫ
dilectus. de cōſue. in p̄n. vbi dixit ꝙ moꝛtuo abba-
te adminiſtratio trāſit in capitulū. idem ſentit latiꝰ
tn̄ diſtinguendo. in. c. ad abolendā. ď here. vbi in-
ter cetera dicit ꝙ moꝛtuo p̄lato eius p̄tās trāſit ad
eum a quo accepit p̄tātem. ⁊ ideo concludo ꝙ vbi
poteſtas aliqua rōne p̄laturе competit p̄lato ꝙ eo
moꝛtuo illa poteſtas tranſit in capitulum exceptis
his que nō p̄nt explicari ſede vacante vt alienatio
bonoꝝ. ⁊ hanc opi. videtur ſentire Jo. de lig. poſt
Lau. in cle. ne in agro. de ſta. regu. vbi firmat ⁊ di-
cit h̄ ſeruari de cōſuetudine ꝙ moꝛtuo abbate iu-
riſditio tranſit in capitulū. ⁊ idē dicendū eadē rōe
in alijs p̄latis. nam poteſtas eſt in eccleſia ⁊ digni-
tate. ⁊ p̄latus ⁊ capitulū faciūt vnū coꝛpus. vt i. c.
ea noſciť. de his que fi. a. p̄la. merito moꝛtuo p̄lato
ſuccedit capitulū. Quid aūt in alijs vniuerſitati-
bus ſecularibus nunquid moꝛtuo rege ſine here-
de ſuccedat regnū vel moꝛtuo rectoꝛe ciuitatis ſuc
cedit ciuitas. vide qđ no. Jnno. in. c. cum acceſſiſ-
ſent. de ꝯſtitu. ⁊ ibi dixi. ⁊ tene menti p̄dicta maxīe
iſtū tex. qꝛ h̄ non ſolet declarari ꝑ doc. ⁊ facˀ tex.
in. d. cle. ne in agro. §. abbate. Et potes ex fi. tex.
colligere ar. bonū ꝑ arbitratoꝛibꝰ vt ꝓ bono pacꝭ
poſſint p̄tis iuſticiā ledere ſicut h̄ facit papa. ⁊ be-
ne facit. c. niſi. ď p̄ben. notāt legiſte i. l. ſi de meis. §.
recepiſſe. ff. de arbi. ⁊ in. l. ſi ſocietatē. §. arbitroꝝ.
ff. ꝓ ſocio. Sed tex. multū notabilis ē i. d. c. niſi. et
vide qđ ibi dixi. ¶ Jn glo. j. in fi. ⁊ i h̄ diſtingue vt
dictū fuit. s̄. eo. c. legebatˀ. ¶ Jn glo. fi. h̄ gl. ponit
regulā. ⁊ vnū caſum excipit. ⁊ cōcludit ꝙ capitulꝫ
ſede vacante ſuccedit p̄lato eccl̄ie in his que ſūt iu-
riſditionis ⁊ oꝛdinis. Sed ea que ſunt iuriſditōis
poterit exercere ꝑ ſe. ⁊ etiā ꝑ aliū nō ep̄m. ſed ea q̄
ſunt oꝛdinis ep̄alis debet exercere ꝑ aliū ep̄m quē
ad hos actus inuitabit cū cautele ſtudio. i. cū ꝓte-
ſtatione ꝙ ꝑ h̄ nihil iuris illi ep̄o acquiratˀ. Excipit
glo. collationem beneficioꝝ que ſpectabāt ad colla
tionē p̄lati dūtaxat. Demū glo. op. reſpectu abſo-
lutōnis fiende ꝑ capitulū. ⁊ ſoluēdo cōcludit capi-
tulū poſſe abſoluere ab excōicatione lata ꝑ p̄latuꝫ
defunctū. ¶ Primo q̄ ad regulā aduerte. nam hꝫ
multas exceptiones. ⁊ ē materia multū dubitabiľ
vt plene no. ꝑ Jo. an. in. c. vnico. e. ti. li. vj. vbi po
nit multos caſus in quibꝰ ꝓbabiliter dubitatˀ an
capitulū ſuccedat vacante eccleſia. ⁊ vide ibi. ⁊ dicā
aliq̄d in materia i. c. cū oli. j. e. vbi ꝓ materia melius
cadit. Jnno. etiā dixit q̄ſdā tenere ꝙ ea q̄ ſunt ꝯſe-
cratōnis nō deuoluūtˀ ad capitulū. ſ ad ꝓximū ſu
perioꝛē puta archiep̄m vel p̄triarchā. ſ dictū gl. ve-
rius ē. ad h̄. c. iij. §. ep̄o. de temp. oꝛ. li. vj. vbi dicitˀ

ꝙ vacāte eccl̄ia pōt capitulū dare lr̄as ad oꝛdines
recipiendos. ad ideꝫ facit. c. ſuffraganeis. de elec.
vbi patet ꝙ electus in archiep̄m ⁊ cōfirmatꝰ pōt ꝑ
aliū ſuos ſuffraganeos facere cōſecrari licet per ſe
nondū poſſit diſponere vt ſubditi ſui ab alio oꝛdi-
nentˀ. ⁊ facit h̄ ad ea que dixi in. c. dilecti. s̄. de offi.
oꝛdi. vbi glo. dicit ꝙ collatio oꝛdinū ⁊ ſacramento-
rum ē de lege iuriſditōnis. Reſpectu vero exceptō
nis quā ponit glo. dic vt habetˀ in. c. vnico. ne ſe.
vacan. li. vj. vbi approbatˀ h̄ dictū glo. inſtitutio tn̄
et cōfirmatio deuoluitˀ ad capitulū. vt in. c. cū olim
j. eo. ⁊ in. c. j. de inſti. li. vj. ¶ Quo ad vltimū dictū
glo. vide hodie tex. in. c. vnico. eo. ti. li. vj. vbi ap-
pꝛobatˀ opi. glo. ſ. ꝙ ſede vacāte pōt capitulū abſol
uere ab excōicatione cuiꝰ abſolutio ſpectabat ad p̄
latū. Et ꝑ illū tex. infertˀ ad notabilē qōnē nūquid
ꝯfeſſoꝛ ſeu penitentiarius deputatꝰ ꝑ capitulū ſe-
de vacante poſſit abſoluere in caſibus reſeruatis
ep̄o. de quibꝰ no. in. c. ij. de pe. ⁊ remiſ. li. vj. Et cō-
cludendū ē ꝙ ſic. nā quēadmoduꝫ pōt abſoluere
ab excōicatione cuiꝰ abſolutio ē reſeruata ep̄o. vt
no. in. d. c. ij. Jta ⁊ foꝛtiꝰ pōt abſoluere in alijs caſi
bus reſeruatis ep̄o. ⁊ ita decidit Frede. ꝯſil. xj. als
xix. qđ tenebis ſemꝑ menti. ⁊ bn̄ facit rō quā ponit
glo. in cle. j. de here. q̄ videtˀ cōcludere ꝙ in his q̄
ſunt neceſſitatis capitulū ſuccedit ne ex defectu ſu
perioꝛis ꝑiculū poſſit generari ⁊c̄.

Dilecta. Licet abbatiſſa ſubditos
excōicare nō poſſit ipi ſibi
obedire tenentˀ. ⁊ p̄ma p̄s ponit querelā.
ſecūda ibi quo circa dat iudices. ¶ No. p̄mo ꝙ fe-
mina pōt rōne dignitatis quā hꝫ iuriſditionē exer
cere. ⁊ ſic virili officio fungi. vn̄ femina in eo ꝙ fe-
mina nō pōt iuriſditionē exercere nec virili officio
fungi. vt le. ⁊ no. in. c. dilecti. de arbi. xxxiij. q. v. in
c. mulierē. tamen ſi iure differtˀ ſibi dignitas h̄ns
iuriſditionem annexam poteſt iuriſditionem exer
cere vt vides h̄ in abbatiſſa. Jdem in ea cui defertˀ
regnū deficientibus maſculis vel aliquis comitatꝰ
vt patet in. c. cum deuotiſſimā. xij. q. ij. ⁊ in. c. ſigni
ficauit. s̄. de reſcrip. ¶ No. ſcđo ꝙ abbatiſſa poteſt
habere ſub ſe clericos ſeculares. qđ intellige de iu-
re ſpeciali. vtputa ſi habet capellas ex priuilegio
vel p̄ſcriptione pleno iure ſubiectas. nam tūc cleri
ci illaꝝ capellaꝝ ſibi ſubijciuntur. vt. s̄. c. primo. et
quod ibi dixi. Et ex hoc ⁊ ex tex. no. ꝙ abbatiſſa ē
capax iuriſditōis ſpiritualis. ⁊ ꝙ iuriſditōnē ipaꝫ
poteſt exercere in ſuas moniales. ¶ Jtem nota ꝙ
abbatiſſa nō poteſt excōicare ſibi ſubiectos poteſt
tamen implorare officiū ſuꝑioꝛis vt ipe excōicet ſi-
bi inobedientes. Et ex h̄ ⁊ ex tex. no. ꝙ inferioꝛ ha
bens iuriſditionē ſimplicem poteſt in caſibus ma-
ioꝛibus recurrere ad ſuperioꝛem in loco vt ſuam
ſententiam mandet executioni. vel vt compellat
ſubditos ſibi obedire. ad hoc. l. a diuo pio. ff. de re
iudi. ⁊ facit. c. cum ab eccleſiarum. de offi. oꝛdina.
nam ſicut abbatiſſa h̄ habuit recurſum ad papam
ita potuiſſet habere recurſum ad epiſcopum. ⁊ epi
ſcopus tenetur ſibi impendere auxiliū. vt in. c. ab
bates. xviij. q. ij. per quem tex. puto ꝙ etiaꝫ poſſet

inuocare auxiliũ brachiȷ ſecularis in exercenda iu-
riſditione ſibi competente. facit quod no. in. c. j. š.
de offi. ordi. ⁊ in. c. adminiſtratores. ⁊. c. principes
xxiij. q. v. ¶ In gl. j. in fi. vbi dicit̃ ꝙ religioſi poſ-
ſunt condere teſtamentũ ſed debet intelligi de re-
ligioſis largo modo put ſunt iſti canonici ſecula-
res. nam ſtricto modo illi dicunt̃ religioſi q̃ ꝓmit-
tunt tria ſubſtãtialia cuiuſlibet religionis approba
te. vt obedientiã caſtitatem. ⁊ paupertatẽ. vt in. c.
cum ad monaſteriũ in fi. de ſta. reg. Aliȷ vero qui
non ꝓmittunt oĩa iſta tria ſed aliqđ iſtoꝝ nõ ſunt
ꝓprie religioſi nec dicunt̃ habere regulã. ſed poti-
us quendã modũ viuendi licet ſit approbatus per
papam. ad qđ vide no. glo. in cle. j. de reli. do. ⁊ in
cle. penl̃. de ſen. excõ. ⁊ qđ dixi ſup ꝛᷓica de regul̃.
Iſte tamen canonice regulares de quibus in tex.
non ſunt approbate ab eccleſia ſed tolerant̃. vt i. c.
indẽnitatibus. de elec. li. vj. in fi. debent viſitari p
epm̃. vt habes in cle. attendentes. de ſta. reg. ¶ Sꝫ
no. ſingulariter ex glo. iuncto. tex. ꝙ ſupioꝛ iſtorũ
qui non ſunt ex toto religioſi ſed aliquid religiõis
ꝓmittunt poteſt in ſubditos iuriſditionẽ exercere
et videt̃ innuere tex. ꝙ poſſit excõicare. ex quo nõ
datur incapacitas rõne pſone vt in muliere. Intel
ligo tamen ꝙ iſte modus viuendi non ſit damna-
tus a iure. nam tunc cum non poſſint facere colle-
gium approbatũ. vt in. c. fi. de reli. do. nõ conſeque
retur ſupioꝛ iuriſditionem. Hec tamen materia eſ-
ſet latius examinanda. ¶ In glo. ij. no. primo ex
iſta glo. ꝙ abbatiſſa eſt capax collationis beneficio
rum. põt ergo habere ius conferendi ⁊ inſtituẽdi
Iſta eñ ſunt iuriſditionis ſpiritualis ⁊ non ordi-
nis. ¶ Scđo no. ꝙ ea que dependent a ptãte claui
um non cadunt in mulierẽ etiã al̃s habentẽ iuriſ-
ditionem ſpũalem. vñ abbatiſſa non poteſt abſol-
uere moniales a peccatis eaꝝ. vt in. c. noua. ꝺ pe.
et remiſ. nec excõicare vt ħ. Ex quo no. ꝙ non hñs
ordinẽ non poteſt excõicare licet ſit perſona religi
oſa. Ex quo infert̃ ꝙ ſi eſſet aliqđ collegiũ religioſo
rũ nõ habentiũ ordinẽ non poſſet ſuperioꝛ q̃ non
habet ordinẽ excõicare ſubiectos. Idem dicit glo.
in ſuſpenſione ab officio. ⁊ in poteſtate interdicen
di ab ingreſſu eccleſie ⁊ diuinis officiȷs. ⁊ hãc opi.
ſequunt̃ cõiter ħ doc. dicẽtes ꝙ licet abbatiſſa poſ
ſit ſuſpendere a beneficio ſubtrahere p̃bendas. et
lato modo interdicere ⁊ ſuſpendere ab ordine. vt
puta p̃cipiendo ſubiectis ne celebrent/donec ſatiſ
fecerint. tamẽ ſtricte et ꝓprie interdicere vl̃ ſuſpẽ
dere ab ordine nõ põt ea ſcꝫ ſuſpenſione ⁊ interdi
ctione que inducit irregularitatem in cõtrariuꝫ fa
cientibus. ħ ꝓbat̃ ex eo quia excõicatõ. ſuſpenſio.
et interdictũ ꝯtinent̃ appellatione cenſure eccleſia
ſtice. vt in. c. querenti. de ṽ. ſig. ⁊ in multis aliȷs pa
rificant̃ a iure. vnde nullũ iſtoꝝ ſuſpenditur p ap
pellationem ſequenteꝫ. ⁊ qđlibet inducit irregula
ritatem in ꝯtrafacientẽ. vt in. c. is cui. de ſen. ex. li.
vj. Cui ergo interdicit̃ rõne incapacitatis vnũ vi
dent̃ interdicta reliqua cũ oĩa depẽdẽt ab ordine.

Dilecti. Si metropolitan⁹ a ſuffra
ganeo iuramentũ exigit vl
tra formã ſtatutã a canone in eo ꝙ eſt vltra ſuffra
ganeos nõ tenet̃. In prima pte ponit̃ querela. In
ſecũda ꝓuiſio ibi cum igit̃. No. pmo ibi archidia-
conus ⁊ capitulum. ꝙ archidiaconus ẽ caput ca-
pituli. ⁊ ita colligit ħ do. An. Sed ꝓfecto cõtrariũ
colligi põt. nam ſi includeret̃ in capitulo non opoꝛ
tuiſſet ſpecialem mentionem facere de archidiaco-
no. Item plus dico ꝙ nedum capituli caput nõ eſt
ſed etiam de capitulo non exiſtit mero iure cõi in-
ſpecto. quia ſolum habentes ius canonie ſunt de
capitulo. vt no. in. c. ij. ꝺ inſti. ⁊ ibi plene dixi. hinc
iura dicunt ꝙ canonici ⁊ ep̃s faciunt vnuꝫ corpus
ita ꝙ epiſcopus caput ⁊ canonici membra. vt in. c.
nouit. ⁊ in. c. q̃ſto. de his que fi. a prela. Nil autem
dicitur ꝺ archidiacono vel de aliȷs habentibus in
feriores dignitates in eccleſia cathedrali. vnde au-
dacter dico tenendum ꝙ iſti prelati inferiores ⁊ ca
pellani et reliqui beneficiati in eccleſia cathedrali
niſi habeant canonicatum non ſunt de capitulo ni
ſi aliud habeat conſuetudo. ⁊ archidiaconus ħ ad
mittit̃ nõ tanq̃ pars capituli ſed pro intereſſe ipi⁹
eccleſie cathedralis. ⁊ pro hoc facit totus titulus ꝺ
offi. archi. ⁊ de offi. archipſby. ⁊ ſimilib⁹ in quibus
iſtoꝝ inferioꝝ ponit̃ officium nec dicitur ꝙ habeãt
ſe impedire de factis capitularibus. ¶ Secundo
nota ꝙ patriarcha grãdenſis habet ius prouincie
in epiſcopũ caſtellanũ. ⁊ appellatur ħ epiſcopus ca
ſtellanus epiſcopus venetiaꝝ. ille eñ eſt ꝓprius ti
tulus ſuus. de iſto patriarcha grandenſi qui non
eſt de quattuoꝛ principalib⁹ patriarchis. vide qđ
no. glo. lxxxj. di. in. c. ij. ¶ No. tertio ꝙ epiſcopi p̃-
ſtant iuramentum obedientie archiepiſcopis me
tropolitanis ſm̃ eam formam quam p̃ſtant epiſco-
pi immediate ſubiecti romane eccleſie ipi pape. de
qua forma habetur in. c. ego eñ. ꝺ iureiuran. ſub-
iectus ergo immediate romane eccleſie preſtat ħ
iuramentum pape/. ſubiectus vero archiepiſcopo
iurat ipi archiepo. hodie ṽo oĩes qui ꝓmouent̃
in curia ſiue epiſcopi ſiue abbates iurant ipi pape
et de forma iuramẽti p̃ſtãdi ab abbatib⁹. vide tex.
in. c. ne dei. j. de ſimo. de iuramẽto canonicoꝝ re-
mittũt doc. ad. c. cũ clerici. j. de ṽ. ſig. de iuramẽto
ṽo alioꝝ clericoꝝ no. i. c. tua. j. ꝺ iureiuran. ⁊ vide
tex. in. c. q̃ſq̃s. xxiij. di. ¶ No. ꝙ ſi ex facto epi diiu-
dicari põt eccl̃ie capitulũ põt obuiare. ⁊ ꝯtradicere
et etiã appellare ⁊ appellatõnem ipam ꝓſequi. ⁊ per
hanc ꝓſecutõem põt ep̃s abſolui. ⁊ eccl̃ia cõſeri ua-
ri in ſua idẽnitate. ⁊ facit iſte tex. optime in ar. ſm̃
Hoſti. ꝙ ſi dñs alicui⁹ loci vult ſubiȷcere illũ locuꝫ
alieno dño p̃ñt hoĩes loci ꝯdicere. qꝛ eoꝝ intereſt
vt eoꝝ dñs ſit liber vt nõ habeãt plures dños. ar.
c. ſi. j. eo. ⁊ in. l. nõ tantũ. C. de appel. ⁊ in regula qđ
omnes tangit. de re. iur. li. vj. ⁊ optime facit. tex. i
l. imperialẽ. in. §. p̃terea ducatus. de ꝓhi. feu. alie.
colla. x. vbi ſingulariter habet̃ ꝙ dñs feudi nõ p̃t
inuito vaſallo dominiũ in aliuꝫ transferre ne iſte
vaſallus cogat̃ habere alienũ dñm. ⁊ ſi decedit do
min⁹ pluribus filiȷs relictis ñ tenet̃ iſte vaſall⁹ oib⁹ p̃-
ſtare iuramẽtũ ſꝫ ſufficit p̃ſtare vni qđ ẽ mẽti tenẽdũ
et facit ħ dictũ Hoſti. cũ allegatõib⁹ p̃dictis vt tex

nõ poſſit inuitis hoſtib⁹ caſtrũ vł ciuitatẽ ſibi ſubie-
ctam alicui inferiori ſubijcere. ad idem fac̃ qđ no.
Inn. i. c. auditis j. de pſcrip. vbi dicit ꝙ ſicut inter
eſt domini nõ ꝑdere vaſallos ſeu ſubditos ita eꝗ
intereſt ſubditoꝝ ñ ꝑdere dños. quod bñ notabis
¶ Item no. ꝙ ab actu extraiudiciali geſto int̃ ali-
quos põt tertius appellare ſi ſentit ſe ꝑgrauari vel
eccleſiam ſuam qđ tene menti. Et ꝗ̃ꝗ̃ do. an. h̃ di
cat de iure ciuili ſecus eſſe in. l. a ſnĩa. in. §. idemꝗ̃
reſcripſit. ff. de ap. vbi a tranſactõe facta inter ali
quos põt tertius appellare ſi ꝑtendit tranſactõez
illam fieri in ſui colluſionẽ. puta cũ heres tranſe
git in colluſionẽ legatarioꝝ. ⁊ plene hãc materiaz
pſequit̃ Bar in. l. fi. ff. de ap. recipi. nam nititur
in hoc cõcordare ius ciuile cũ iure canonico. vñ mi
randũ eſt ꝙ do. An. hic dixerit oppoſitũ allegãdo
l. ſi expreſſim. ff. de ap. que nihil facit. ¶ No. in. §.
cum igit̃. illam regulã que ꝓcedit de iure naturali
ꝙ alij nõ facias qđ ab alio tibi fieri noles. đ ꝗ pleni
us. j. di. hũanũ gen⁹. ⁊. ij. q. vj. qui ſe ſcit. ¶ In gl.
j. ibi ſaltem de facto. no. bñ glo. iũcto tex. ꝙ non ſo
lum põt appellari vt euitet̃ ꝑiudiciũ iuris. puta ne
ſententia tranſeat in rem iudicatã. ſed etiã vt euite
tur ꝑiudiciũ facti. ne de facto. ſ. moleſtet̃. nam licet
iuramẽtũ epi vltra formã canonicã nõ obligabat
eccleſiã. ⁊ ſic illud iuramẽtũ ñ ꝑiudicabat eccłie in
iure. ſed qꝛ de facto poterat ꝑiudicare. qꝛ potuiſſet
de facto aliqđ exigi virtute hui⁹ iuramenti quod
redundaſſet in ꝑiudiciuʒ huius eccleſie. ⁊ ideo ad-
mittit̃ appellatio. ſic legit̃ ⁊ no. in. c. ꝓuenit. đ arbi.
¶ Et in fi. glo. no. h̃ vltimũ ꝙ etiã ꝑlato inuito põt
capitulũ ſeu eccleſia obuiare ꝑiudicio ipſius eccle-
ſie. ⁊ ꝑ h̃ dicit Inno. ꝙ ſi ex facto epi vel ipi⁹ negli
gentia aliqđ ꝑiudiciũ põt generari eccłie põt capi-
tulũ ſeu eccleſia ꝯtradicere ſeu appellare. ⁊ h̃ qꝛ iu-
ra ⁊ dignitates eccłie poſſident̃ pariter ꝑ epm ⁊ ca
pitulum. ⁊ no. bñ h̃ dictum. licet epiſcopus ſit ca-
put ſm eũ. ꝑ h̃. c. nouit. ⁊. c. ꝗ̃to. de his que fi. a p̃
la. Hec tamẽ rõ nõ placet Hoſt. qꝛ inferret̃ cõtrari
um. qꝛ vnus ſine alio non poſſet admitti. Sʒ ego
non video quõ reſultet h̃ cõtrariũ. nam ſi duo poſ
ſident eandem rem non põt vnus eandẽ rem de-
teriorẽ facere alio cõtradicente. nam iure cõi poti-
or eſt conditio ꝓhibentis. vt in regula in re cõi. de
re. iur. li. vj. Hoſti. reddit aliã rõnem dicens capi-
tulũ admitti vt eccłia releuet̃ a ꝑiuditio. ob quam
cãm nõ ſolũ capitulũ. ꝫ quilibet canonicus. ⁊ etiaʒ
parochianus admitteret̃. ⁊ oib⁹ deficientibus ſu-
perior ꝓuideret eccleſie ex officio. vt in. c. cũ veniſ
ſet. in fi. de inſti. ⁊ h̃ dictũ etiã verũ ẽ in ſe. ⁊ no. qđ
dixi đ canonico ⁊ parochiano. ⁊ de negligẽtia epi.
et vide ad materiã qđ no. in. c. cũ olim. j. de teſti. et
in. c. ſiqs ꝑſbyteroꝝ. de re. eccle. nõ alie. ¶ In gl.
penl̃. ibi ꝯſuetudo locũ nõ hʒ ſentit h̃ gl. ⁊ clarius
j. ibi licet illud diu ꝑſtiterit ⁊c. ꝙ cõſuetudo nõ po-
terat ꝑſcribi. Gof. ſentit ꝯtrariũ vñ intelligit tex. i
ꝯſuetudine nõdũ cõpleta ⁊ ꝑfecte inducta. Sʒ Ho
ſti. ſequit̃ glo. ꝙ h̃ ꝯſuetudo eſt irrõnabilis. ⁊ ꝑſtat
materiã auaricie. ⁊ ſupbie ſupioꝝ. ⁊ ambitionẽ in-
ferioꝝ. nã inferiores ne impediret̃ coꝝ ꝓmotio de
faciſi iurarent quicqđ ſupiores vellent. ⁊ ideo bo-
nũ fuit his obuiare. Ego dicerem ꝙ cũ iſtud ſit cõ-
tra ius non põt induci ꝑſcriptio ꝯtra eccleſiaʒ ſine
titulo niſi ſit tanti tpis de cui⁹ initio nõ ſit memoria
vt in. c. j. de pſcrip. li. vj. vñ puto ꝙ ſi ꝑ tantũ tps fu
iſſet exactũ iſtud iuramentũ ꝙ obligaſſet iſtã eccle-
ſiam. qꝛ ex tanto tpis curſu ꝑſumendũ ẽ ꝙ olim ex
iuſta cã hoc fuit inductuʒ. vt in. d. c. j. facit qđ no.
Jo. an. in. c. ꝓuenit. de cenſi. ⁊ ꝑ Bar. in. l. cum. de
in rem vſo. ff. de vſuris. ¶ Sed contra ꝑdicta et
contra tex. oppo. đ. c. ſignificauit. j. de cenſi. vbi ſu-
perior exigit iuramentum a ſubdito de ſoluendo
ſibi cenſu debito tamẽ iure non cauetur vt tale iu-
ramentũ debeat preſtari. So. dicit Hoſti. iſtũ tex.
ꝓcedere in his in quib⁹ a iure eſt tradita certa for-
ma. tũc eñi ñ licet formã tranſgredi. ſed vbi nõ eſt
forma ꝑſcripta põt ſuperior i his ꝗ ſibi debẽt̃ a ſubdi
to ſibi ꝓuidere ꝑ iuramẽtũ vł aliã cautõnẽ. ⁊ no. h̃
dictũ ¶ In gl. fi. i fi. fac̃ ad ꝑdicta. c. fi. đ iureiur. li.
vj. ¶ Sed extra glo. oppo. ex quo eñi iuramentuʒ
iam erat preſtitũ ab iſto epo vt colligit̃ in fi. tex. vi
detur ꝙ appellatio capituli fuerit fruſtratoria. qa
appellatio extraiudicialis non ſuſpendit ꝑterita cũ
ſit quedam ꝓuocatio ad cauſam. vt in. c. cuʒ ſit ro
mana. j. de appel. vnde ſm Inno. h̃. ⁊ in. c. quia ꝓ
pter. ŝ. de elec. Hec eſt vna ex differentijs inter ap
pellationem iudicialem ⁊ extraiudicialẽ. quia ap
pellatio iudicialis ſuſpendit factũ de ꝑterito ⁊ etiã
de futuro donec expediatur factum appellationis
nam ſuſpendit ꝓnunciatum ⁊ iuriſditionem iudi
cis a quo. vt in. c. non ſolũ. ⁊. c. ſi a iudice. de ap. li.
vj. ⁊ in. l. j. ff. ad tertul̃. Sed appellatio extraiudicia
lis non ſuſpendit qđ geſtum eſt ſed ſubmittit in fu
turũ protectioni ſupioris ne indebite moleſtet̃. vt
in. d. c. cũ ſit romana. ⁊ no. Bar. in. d. l. fi. ff. de ap.
reci. ⁊ no. hanc differentiam. ergo parũ aut nihil
poterat prodeſſe iſta appellatio capituli. So. Inn.
multũ inſtat. ⁊ intricate loquitur ꝓſequendo con-
trariũ ⁊ aliquos effectus appellationis extraiudici
alis. Et primo ſciendum ꝙ tex. iſte poteſt dupliciť
intelligi. Primo ꝙ iuramentum erat exactũ ante
appellationem. ⁊ tunc ad verbũ exigens poſitũ in
principio ſupplendum eſt cum effectu. quia ſcʒ pre
ſtitit. Secundo poteſt intelligi ꝙ appellatio fuit in-
terpoſita anteꝗ̃ eſſet preſtitũ dum exigeretur. ſed
poſt appellationem fuit preſtitũ. ſm primũ intelle-
ctuʒ. dicunt aliqui vt refert Inno. ꝙ iſta appellatõ
operabatur. vt pretextu exacti iuramenti nihil exi
geretur ab epiſcopo vltra formam canonicam. ⁊ ſi
de facto fuiſſet exactuʒ illud ante omnia vigore ap
pellationis debuiſſet retractari. ſed hoc dictuʒ nõ
videtur placere Inno. quia ſm eum per appellatõ
nem aduerſarij non tenetur appellatus compare-
re ſi non vult. alś ſequeret̃ abſurdum ꝙ quis poſ-
ſet citare ad libitum aduerſarium ſuum. ⁊ no. hoc
dictum. primo ꝙ ꝑtextu appellationis extraiudici-
alis non tenet̃ appellans comparere niſi citet̃ per
iudicẽ. Et idem no. glo. in. d. c. cũ ſit romana. fallit
vbi a iure aliter reperit̃ diſpoſitũ. vt in caſu. c. j. de
elec. li. vj. ¶ Secundo no. ꝙ non poteſt quis ad

libitum citare aduerſariū ſuū. ⁊ ꝑ hoc vide tex. in
l. fi. C. de exhi. re. vbi dicit ꝙ nemo ē citandus niſi
iudex prius decernat. qḋ etiaꝫ dico in. c. j. de iudi.
Sed h̄ rñſio Inn. ad cōtrariū nō ſatiſfacit iudicio
meo. quia nō ſequit̄ aduerſarius non tenet̄ cōpa-
rere. ergo nō debet retractari quicq̄d geſtū eſt ī ꝑ̄
iudiciū appellationis. ⁊ de h̄ infra dicā. Si vero te
net̄ ſecundus intellectus dicunt quidam ꝙ appel-
latio operat̄ vt iuramentū non deberet exigi pen-
dente appellatiōe nec aliquid deberet exigi virtute
iuramenti alī exacta ⁊ geſta poſt appellationeꝫ aſſ
oīa eſſent retractāda ex quo appellatio fuerit inter-
poſita ex ꝓbabili ⁊ legitima cauſa. vt in. c. bone. ḋ
appel. h̄ dictū nō placet quibuſdam vt refert Inn.
quia p̄textu appellationis non debet quis dimitte-
re quo minus vtat̄ quis iure ſuo. vt in. c. fi. ḋ ſup.
neg. p̄la. Nec ob. c. bone. quia iſtud ꝓcedit ſm̄ In-
no. qñ appellans fuit ſpoliatus poſt appellationeꝫ.
nam tunc poteſt implorare officiū iudicis vt ante
oīa reducat̄ ad ſtatuꝫ in quo erat tp̄e appellationis
extraiudicialis. ſed iſti de capitulo nō erant in poſ-
ſeſſione vt nō exigeret̄ iſtud iuramentū. ¶ Et no.
ex h̄ mirabilem limitationē ad illud. c. bone. nam
ex hoc ſentit Inno. ꝙ ſolū attentata in p̄iudicium
poſſeſſionis dn̄t retractari virtute appellatiōis. qḋ
nō placet do. An. nihil tamen allegat in cōtrariuꝫ
Sed ego adduco tex. in. c. cū nobis. ḋ ele. vbi tex.
notabilis dicit ꝙ nō omne qḋ fit poſt appellationē
extraiudicialē eſt retractandū. ſed iſtud qḋ fit ꝯtra
ipſam appellationem intellige ex legitima ⁊ ꝓbabi-
li cauſa interpoſitā. ⁊ hec ſuppletio ꝓbatur p. c. bo-
ne. ꝑ alle. ⁊ ideo dico ꝙ quicquid fit in p̄iudiciū ap-
pellatōnis extraiudicialis ex legitima ⁊ ꝓbabili cā
interpoſite ē retractandū ꝑ officiū iudicis ante om
nia licet nō cōtingat ſtatū poſſeſſionis ſed aliud p̄
iudiciū. Et h̄ etiā voluit Inno. h̄ ſi bn̄ ponderetur
et Bar. in. d. l. fi. ⁊ ſm̄ h̄ potes diſtinguere ⁊ ſalua
re Inno. h̄ prout ꝓcedat qñ appellatus vtitur iure
ſuo ſi venit in p̄iudiciū appellationis interpoſite ex
ꝓbabili ⁊ legitima cauſa. nā hec appellatio ſubijcit
appellantē ꝓtectioni ſupioris vt nihil attentet̄ in p̄
iudiciū ipſius ex q̄ appellat ex ꝓbabili ⁊ legitima cā.
et hec bene notabis. Habes em̄ notabilē effectum
hui⁹ appellationis extraiudicialis. ⁊ vide qḋ dixi ī
d. c. bone. de appel. ⁊ ꝓſequitur h̄ Inn. aliq̄s alios
effectus hui⁹ appellationis extraiudicialis. naꝫ vir
tute ipſius poteſt petere implorādo officiū iudicis
vt reducat̄ ad ſtatum in quo erat tp̄e appellatōnis
ꝯtra quēcūq̄ poſſidentem licet ip̄e nō ſpoliauerit
nec a deiectore receperit qḋ eſt bene notandū. nec
habebit ꝓbare ſpoliationeꝫ. ſed ſatis eſt ꝙ ꝓbet ꝙ
tp̄e appellationis poſſidebat. ⁊ nunc poſſeſſio repe
rit̄ penes aliū. Item habet effectū vt p̄textu excōi
cationis non repellatur a ꝓſecutione appellatōnis
et no. q2 ſemꝑ allegat̄ h̄ dictū Inno. ꝙ excōicatus
non ſolum in iudicio ſed etiam extra iudiciū pōt
appellare. ⁊ appellationem ꝓſequi. cōtrariū in hoc
vltimo tenuit Inno. in. c. cum inter. de excep. vbi
dixit excōicatū non poſſe appellare extra iudicium
q̄a appellatio extraiudicialis eſt quedam ꝓuocatō
ad cauſam. vt in. d. c. cum ſit. Sed excōicatus non
poteſt ꝓuocare ad iudiciū ſeu in iudicio. vt in. c. in
telleximus. de iudi. Io. an. poſt Abba. cōcordat in
c. pia. de excep. li. vj. dicens ꝙ aut appellatio eſt me
re extraiudicialis. ⁊ excōicatus non audit̄. ⁊ proce
dat dictū Hoſti. alle. Inno. h̄ ponit exemplū in ap
pellante ab executore ꝓuidente extra iudiciū. naꝫ
quia poſſet excōicato p̄iudicare in beneficio vel
iure ſuo poterit appellare. Sed do. Car. tenet con-
trariū ꝙ indiſtincte excōicatus non poteſt extra iu
diciū appellare. quia aut executor ꝓceſſit iudicialit̄
et appellatio eſt iudicialis. aut ꝓceſſit extra iudiciū
et tunc cum non poſſit p̄iudicare excōicato non de
bet audiri excōicatus appellans. Aduerte nam di-
co in hoc aīaduertendū vtrū excōicato ex omiſſio-
ne appellationis aliqḋ p̄iudiciū poſſet generari. et
tunc debet admitti ad appellandū quia ſatis ſtimu
latur ex facto executoris. vnde ē quaſi reus neceſ-
ſarius. ⁊ intelligo ꝙ de iure ſibi inferat̄ p̄iudicium
ſecus aūt ſi de facto tm̄ quia excōicatus ſpoliatus
non audit̄ petens reſtitutionem. vt eſt glo. notabi
lis in. c. ex inſinuatione. de ꝓcu. ⁊ in. c. in noīe dn̄i
xxiij. di. ⁊ in. c. dilectus. de reſcrip. fortius non de-
bet audiri p̄textu future ſpoliatōis. executor aūt
extra iudiciū regulariter non poteſt inferre p̄iudi-
ciū iuris ſed vbi accedit caſus ꝙ poſſet inferri poſ
ſet tunc excōicatus appellare ⁊ reliquos effect⁹ ap-
pellationis ꝓſequi. vt dico in. d. c. bone.

Cum olim. Uacante ep̄atu capi
tulū cōfirmat ⁊ infir-
mat electiones. p̄mo ꝓuidet circa electio-
nem fiendam. ſecūdo circa confirmationeꝫ ibi mā-
dantes. ¶ No. primo ex ſupraſcriptione ꝙ frater
predicator dūmodo ſit prior poteſt eſſe delegatus
pape. ⁊ ſic videt̄ ꝙ fratres mendicātes poſſunt eē
delegati aplici dūmodo habeant requiſita. de qui
bus in. c. ſtatutum. de reſcrip. li. vj. ⁊ hodie dicen-
dum. vt habet̄ in cle. ij. co. ti. ¶ Secūdo no. ꝙ pri-
uatus poteſtate eligendi non poteſt p̄uenire ſupe
riorem ad quē eſt deuoluta eligendi poteſtas. ⁊ ſi
p̄ueniret nō valeret electio. vt in. c. litteras. ḋ ſup.
neg. p̄la. opus eſt ergo vt prius reſtituatur vt hic
¶ Item no. ꝙ papa reſtituit poteſtatē eligendi li-
cet deuoluta ſit ad ꝓximū ſuperiorem. ¶ Ultimo
no. ⁊ tene menti quia alibi non ita bene ꝓbatur ꝙ
ſede vacante capitulum ſuccedat in poteſtate con-
firmandi electiones p̄latorum inferiorum. ⁊ ꝙ cō-
firmatio electi in abbatem ſpectat ad dioceſanum
loci. ⁊ idē dicendū in alijs p̄latis inferiorib⁹. ad qḋ
facit tex. cū glo. xviij. q. ij. c. j. ¶ In glo. ij. in fi. no.
glo. in effectu ponit regulā ⁊ tres caſus exceptos.
Regula ē ꝙ caplm̄ ſede vacāte ſuccedit ī iuriſdictōe
ep̄ali. Fallit p̄mo in collatione beneficiorꝫ ptinenti
um ad ep̄m dūtaxat. ſcḋo in dando licētiā electo ſe
trāſferēdi ad aliquā eccliam intellige alterius dio-
ceſis. q2 tūc cōtingit alienatio pſone. tertio fallit in
alienatōe rex. quā nō p̄t facere caplm̄ ſede vacāte
xij. q. ij. ſiq̄ de reb⁹. Et aduerte vltra gl. nā h̄ mate
ria ē multū dubia in quib⁹. ſ. caplm̄ ſuccedat ſede
vacāte. ⁊ maior dubitatio inerat olim anteq̄ eme-

narent iura ſexti li. nam Uin. dicebat ꝙ capituluꝫ
non ſuccedebat in iuriſditione epi niſi quatenus
ex ſpeciali indulgētia reperiret̄ expꝛeſſum vel ex cō-
ſuetudine ſeu pꝛeſcriptione. vt in. c. irrefragabili. §.
exceſſus. de offi. oꝛdi. ⁊ in. c. ex pte. de reſcrip. ⁊ in
cauſa hereſis vt in. c. ad abolendam. de here. ⁊ ad
iſtū tex. dicebat ꝙ capitulū nō inſtituit ħ electū con
firmando. ſed potius dedit ſibi adminiſtrationeꝫ
nam multi electi adminiſtrant ante cōfirmationē
vt in. c. nihil. de elec. ⁊ ſic ſentit ꝙ de iure capituluꝫ
nō pōt cōfirmare electū. Idem ſentit Roff. dicens
ꝙ ħ. c. continet duplicē gratiā. pmo in eo ꝙ electio
fuit reſtituta priuatis. ſcd̄o qꝛ capitulo fuit data ħ
poteſtas cōfirmandi. ⁊ ꝓ hac opi. facit. qꝛ cū capi-
tulū nō ſuccedat in collatōne beneficioꝝ. vt in. c. ij.
ne ſe. va. ita nec in cōfirmatione electionū cū cōfir-
matio ſit quedam collatio. nam ꝑ cōfirmationem
transfert̄ poteſtas adminiſtrādi. vt in. c. tranſmiſ-
ſam. de ele. ⁊ in. c. auaricie. e. ti. li. vj. Sed cōiter te
net̄ oppoſitū ⁊ tex. eſt ħ ñ cauillando litterā. nā nō
apparet ꝙ capitulo voluerit papa gratiā facere. nā
reſpectu capituli nullū verbū gratiā ſapiens poſi
tum eſt in tex. ⁊ ꝓ ħ facit hodie tex. in. c. j. de inſti.
li. vj. vbi expꝛeſſe habet̄ ꝙ poteſtas inſtituendi pꝛeſen
tatos ꝑ patronos deuoluit̄ ad capitulū ſede vacā
te. vnde ſicut inſtitutio deuoluit̄. ita ⁊ cōfirmatio.
et ħ tenet ibi glo. ꝙ poteſtas cōfirmandi ⁊ inſtituē
di deuoluit̄ ad capitulū. ſed nō poteſtas libere cō
ferendi. vt in. d. c. ij. ⁊ i. c. vnico. ne ſe. va. li. vj. Rō
diuerſitatis nō aſſignat̄ ꝑ doc. ſed Io. an. i. c. qꝛꝙ.
de ele. li. vj. dicit ꝙ collatio beneficioꝝ nō eſt ꝓpꝛie
iuris epiſcopalis cū multi reperiantur non epi ha
bentes collationem et multi ſunt epiſcopi non ha
bentes collationem beneficioꝝ. ſed cōfirmatio ⁊ in
ſtitutio ſunt ꝓpꝛie iuriſditionis epalis. ꝑ ħ. c. con
querente. de offi. oꝛdi. ⁊ in. c. cū ex iniuncto. in fi. j.
de here. Hec rō nunꝙ mihi placuit. qꝛ collatio be
neficioꝝ vbi nō ē dare patronū de iure cōi ſpectat
ad epm. ⁊ ſic ē iuriſditiōis epalis. vñ inferiores nō
pñt ſibi hanc ptātem vendicare niſi de iure ſpecia
li. hinc eſt ꝙ gratioſe fuit patronis cōceſſuꝫ vt poſ
ſint pꝛeſentare inſtituēdos. reliqua vero fuerunt pro
epis reſeruata. ħ ꝓbantur. xvj. q. v. c. j. ⁊ ca. cā. q.
vij. in. c. omēs baſilice. ⁊. c. ſiqꝭ deinceps. ⁊ in. c.
regenda. ⁊ in. c. nouerint. x. q. j. ⁊ in. c. j. de capel.
mo. cū ſi. nam ⁊ olim anteꝙ ius eligendi eſſet trāſ
latum in eccleſias collegiatas epi ꝓuidebant oīb⁹
eccleſijs de miniſtris i eccleſijs īferioꝛib⁹. ⁊ papa ꝓ
uidebat epis ecclijs cathedralib⁹. vt no. gl. in. d.
c. qꝛꝙ. vnde ñ video ꝙ alio iure ſpectet collatio ad
epm ꝙ cōfirmatio vel inſtitutio quare puto diuer
ſitatis hanc foꝛe rōnē. qꝛ collatio eſt quedaꝫ dona
tio. vt in. c. ſi. de offi. vica. li. vj. vtit̄ eñ pꝛelatus qua
dam libertate in cui cōferendo. vt in. c. relatū. j. de
pꝛeben. nam pōt cōferre cui vult. ⁊ ħ reſpectu appel
lat̄ donatio. ⁊ ħ modo ꝓcedat rō hui⁹ glo. in eo ꝙ
dicit ꝙ collatio cōputatur inter fructus. nam vide
tur quidā fructus habere hanc pꝛeeminētiaꝫ ⁊ pote
ſtatē donandi beneficia quib⁹ vult. ideo noluerūt
iura vt iſte libertates tranſirent in capitulū quēad

modū nec liberalitas diſpenſandi fructus ꝓuenie
tes ſede vacante. vt in. c. quia ſepe. de ele. li. vj. Sꝫ
in cōfirmatione ⁊ inſtitutione nō eſt ħ liberalitas.
quia ſi electus ⁊ pꝛeſentatus eſt dignus tenet̄ ſupioꝛ il
lum cōfirmare vel inſtituere. vt in. c. poſtꝙ. d̄ elec.
et. j. d̄ iurepa. ꝑ totū. vñ cū cōfirmatio ſeu inſtitutō
ſit debita nō exercet̄ ibi aliqua liberalitas. iō tran-
ſit ħ poteſtas in capitulū quēadmodū in alijs acti
bus iuriſditionalibus cōtingit. ⁊ ꝓ ħ facit ꝙ vica
rius epi poteſt inſtituere pꝛeſentatū. vt in. c. ex frequē
tibus. j. de inſti. qui tñ cōferre nō pōt. vt in. d. c. ſi.
ſed circa iſtā collationē beneficioꝝ iminet aliud du
biū nō paruū. nūquid aūt ſede vacante collatio q̄
deuoluit̄ ad epm ex negligentia inferioꝛis vel ele
ctio trāſeat ad capitulū. Boati. ſenſit ħ ꝙ ñ. dic̄ eñ
ꝙ potuit ħ papa reſtituere iſtis ius eligendi ſine pꝛe
iudicio alicui⁹. quia poteſtas erat deuoluta ad ar
chiepm exonenſem. ⁊ ſedes nunc vacabat. ⁊ ſic nō
pꝛeiudicabat̄ capitulo. ⁊ ſic apte ſenſit ꝙ ħ poteſtas
ſede vacante nō tranſit in capitulū. ⁊ ſic tranſeunt
ħ doc. ⁊ hanc opi. tenuit Io. mo. in. d. c. qꝛꝙ. Sed
Io. an. tenuit ibi ꝯtrariū reſtringendo multū iura
que dicūt ꝙ de beneficijs ptinētibus ad epm capi-
tulū nō ſe impedit. Intelligit eñ illa iura in bene-
ficijs ptinentibus ad epm iure ꝓpꝛio. ⁊ nō iure de
uoluto. quia in his q̄ ptinent iure deuoluto pote-
ſtas cōpetit rōne iuriſditōnis epalis. ſed poteſtas
epi tranſit in capituluꝫ. mihi plus placet primū di-
ctū. pmo ꝑ rōnē quā. ſ. dixi. nam eadē eſt rō i om
nib⁹. Itē multū me mouit. c. ij. ne ſede vacan. vbi i
collatione beneficioꝝ regula ponit̄ negatiue dicit̄
eñ ꝙ vbi nō eſt expꝛeſſum capitulū nō ſuccedit i col-
latione. ſed ħ reſtrictio Io. an. nullibi ꝓbat̄ ⁊ tene
menti hoc. Itē dic ꝙ hodie habem⁹ iura noua que
cōfundunt opi. Uin. vt habet̄ in. c. vltimo ⁊ pent.
de ſup. neg. pla. li. vj. ¶ Ex quib⁹ elicit̄ regula ꝙ
epo moꝛtuo naturaliter vel ciuiliter. puta qꝛ capt⁹
ab hoſtib⁹ capitulū ſuccedit in iuriſditione tā ſpi-
ritualiū ꝙ tpaliū. ita ꝙ hodie habes firmare illam
regulā. ſed contingit dubitare de quibuſdā caſib⁹
ſpecialib⁹ quos ꝓ declaratione materie qꝛ nimis
tradit̄ ħ ꝑ doc. ſuccincte ꝓſequoꝛ. ⁊ pmo incipien-
do ab exceptionibus poſitis in glo. habuiſtis. ſ.
quid dicēdū in collatione cōfirmatione. ⁊ inſtitu-
tione. Sed dubitat̄ ſcd̄o quid in poteſtate dandi li
centiam electo in pꝛelatū ecclie alterius dioc. ⁊ gl. ħ
foꝛmat ꝙ capituluꝫ nō ſuccedit. ⁊ multi tenuerunt
hanc partē. vt no. in. c. ſi abbatē. de ele. li. vj. Sed
Io. an. firmat ibi cōtrariū ⁊ credo ꝙ bñ. Et idē re-
perio ſenſiſſe dños d̄ ro. deci. cccj. nā pꝛia regula ē
ꝙ capitulū ſuccedit in iuriſditione ſpūaliū ⁊ tpaliū
vt. ſ. dictū ē. ergo ⁊ in poteſtate dandi licentiā ele-
cto vel volenti ſe transferre ad aliā dioc. nā ħ ē iu-
riſditiōis. vt in. c. ſi religioſus. de elec. li. vj. nec eſt
illa ꝓpꝛie alienatio ſicut cōtingit in rebus eccleſie.
nam res eccleſie non pñt alienari ſine ſolennitate
de qua. xij. q. ij. ſine exceptione. ſed licentia iſta da
tur ſine illa ſolēnitate. vt in. d. c. ſi religioſus. Iteꝫ
ſi clericus recedit ſtatim reperit̄ ſucceſſoꝛ. ſed non
ſic reperiunt̄ bona ſuccedētia i locū reꝝ alienādaꝝ

non eſt ergo bonū ar.arguere de alienatione rex
ad pſonam.⁊ iura que allegat glo .non ꝓbāt opi.
ſuā.nam ibi ſolū dicit ꝙ licētia fuit petita a papa ſi
dicit ꝙ capitulū nō potuiſſet.nam ad maiorē cau-
telam ſepius recurrit ad papā.vt in.c.fi.de ꝟ.ſig.
¶ Tertio dubitat de ptāte alienādi.⁊ glo .tenet h
ꝙ non ſuccedit.h ego limitarē cū vellet alienare
bona epatus.ſed ſi eccleſia inferior ex legitima cā
vellet alienare bona epatus credo ꝙ capitulū pōt
interponere auctoritatē.qꝛ capitulū ꝓprie h caſu
nō alienat ſ; īterponit auctoritatē eccleſie alienāti
hoc enim eſt iuriſditionis ⁊ ſepe neceſſe. ⁊ ſentit h
Frede.ꝯſilio.xxix.⁊ facit.l.ij.C. de his qui vi.ali.
iudi.gerūt. Itē caplm pōt īterponere auctoritatē
ꝑmutatōni beneſitioꝝ. quod intellige vt no. glo.ī
cle.vnica de rerū permut. ¶ Extra glo.ſeu caſ⁹ ex
ceptos in ea dubitatur quarto.nūquid capitulū
ſuccedat in poteſtate viſitandi totam dyoceſim et
inquirendi crimina.⁊ de hoc habes bo. gl.ī cle.j.
de hereti.quā tenebis menti que ponit opi. ꝯrias
nam. Io.mona.fuit ī opi.vt nō ſuccedat. Archi.
dubitauit .tñ poti⁹ īclinauit ī opi.ꝯtrariā. Io.an.
in ſua glo. que eſt aliquātulū intricata reducit ad
ꝯcordiam hoc modo ꝙ ptās generaliter viſitandi
non tranſit in caplm.⁊ ꝓcedat opi. Io.mona.ſed
ptās ſpecialiter īquirēdi ꝯtra aliquos diffamatos
tranſit.⁊ ſic ꝓcedat opi.ꝯtraria. fūdamentū hmōi
diſtinctōnis ē qꝛ caplm ē adminiſtrator neceſſari⁹
⁊ non voluntari⁹.vñ ſuccedit ī his que neceſſario
⁊ nō voluntarie ſunt expedienda.ſ; viſitatio gene
ralis eſt voluntaria. ſpālis ꝟo neceſſaria. ⁊ multū
antiqui doctores amplexi ſūt illā theoricā ⁊ origi-
naliter Io.mona.Sed indiſticte tenerem ꝙ etiā
viſitare poſſit generaliter qꝛ viſitatio fit ex neceſſi-
tate iuris.vt patet infra ð cenſi.in.c.ſopite.⁊.x.q.
j.c.relatū cū ſi.ad idem.c.fi.de ſup.neg.ꝑla.li.vj.
vbi datur viſitator ꝑ archepm ſi caplm ē negligēs
in exercēda iuriſditōne.ergo caplm hēbat ptātē
viſitandi.⁊ h ſatis deberet admitti vbi nō ſperat
ꝙ de ꝓximo ꝓuideat eccleſie de epo puta qꝛ eps ē
ab hoſtib⁹ captus. ⁊ ad ꝑdicta ꝙ neceſſe h ſit.ad-
duco bonum tex.in.c.inter cetera.ſ.de offi.ordi.
¶ Quīto dubitatur nūquid caplm poſſit viſitare
monaſterium monialium exempta ꝙ viſitat epus
auctoritate aplica.vt in cle.ij. ð ſtatu reg. ⁊ refert
h Collect.ꝙ in cācellaria fuerūt congregati multi ī
h doctores ⁊ receſſerunt varij .⁊ videt ipe velle ꝙ
ex neceſſitate poſſit.ſed Rap.ab.ꝯſuluit ꝙ nō ſuc-
cedat capitulū.⁊ ita refert ſibi rñdiſſe Io.an. dum
eū in hac qōne conſuleret.mouetur quia capitu-
lum non ſuccedit in his que cōpetunt epiſcopo iu-
re ſpeciali.vñ non ſuccedit in poteſtate cognoſcen
di de feudo. vt no.in.c.verum.de fo.cōpe. ⁊ hanc
opi.ſentit In no.iudicio meo in.c.ad abolendam
de here.vbi dicit ꝙ capitulū ſuccedit in his que ex
ercet eps iure ſuo.⁊ idem ſentit Fre.ꝯſilio.xxix.
vbi dicit ſecus eſſe ſi epus cognoſcit iure delegati
vl alio iure ſpeciali.⁊ facit.c.paſtoralis.§.preterea
de offi.ordi .vbi mortuo epo delegato expectatur
ſucceſſor ⁊ non recurrit ad captulū.multi tñ tenue

runt ꝯtrariū dicētes ꝙ ſi epus habet abſoluere vt
delegatus ꝙ poteſtas tranſit ad capitulū.ꝑ.c.vni-
cum.eo.ti.li.vj.qð loquit indiſtincte.S; mihi pl⁹
placet ꝑcedens opi.ꝑ ea que.ſ.dixi. Item facio ali
am rōnē.capitulū ſuccedit epo ꝓpter cōionem q̄
eſt inter eos.ſunt em̄ vnū corpus.vt in.c.nouit.et
c.q̄to.de his que fi.a ꝑla. Item vt dicit Inno.ſ.c.
ꝓxi.dignitates ⁊ iura ecclie pariter poſſident ꝑ epi
ſcopū ⁊ capitulū.ſed in his q̄ competunt epo iure
ſpeciali vt delegat⁹ ceſſat iſta cōmunio .ḡ non ſuc-
cedit.Et ex his limit.regulā ſupra traditā vt capi-
tulū ſuccedat in iuriſdictione iure ꝓprio. ¶ Sexto
dubitat nūquid capitulū poſſit recipere reſignatō
nes beneficioꝝ ſede vacante.Et dñi de ro.in h fue
runt varij.vt habet deciſ.ꝑale.ſed maior pars cō-
cludit ꝙ poſſit.quia regula eſt illum poſſe recipere
reſignatōnē ad quē pertinet deſtitutio.vt no. In
no.⁊ alij in.c.ꝙ in dubijs.de renū.ſed capitulū po
teſt deſtituere ⁊ priuare quē ſede vacante ex cauſa
legitima cum ſuccedat in iuriſditōne.ergo poterit
reſignationē admittere maxime que ſit ex cauſa.
Et no.īcident ex dicti coꝝ ꝙ capitulū pt ꝑuare quē
ex cauſa beneficio ſuo ſede vacante.Sed ꝑſuppoſi
to ꝙ capitulū non poſſit recipere reſignationē eſt
dubium nunquid poterūt h ꝑſcribere.videt ꝙ ſic
per.c.irrefragabili.§.exceſſus.de offi.ordi .Cōtra
riū notanter cōcludūt dñi de ro.quoꝝ deciſio in h
multū placet.qꝛ ſede vocante inchoari nec currere
poteſt nec finire preſcriptio.vt in.c.j.⁊ in.c.ð quar
ta.ð ꝑſcrip.Et no.h dcm̄ ſinglarit ꝙ caplm nō po-
teſt ꝑtendere ꝑſcriptionē in his in quibus nō ſuc-
cedit de iure cōmuni ſede vacante. ⁊ intellige vt ex
erceat ſede vacante. ¶ Septimo dubitat nūquid
capitulū poſſit ſede vacante facere ſtatuta diſtrin
gentia totā dioceſim. Fre.cōſil.xvj.plene ꝑſequit
et tandē concludit ꝙ ſic. dependet em̄ a iuriſditio
ne.vt in.c.fi.de conſti.li.vj. In qua quidē iuriſdi-
tione capitulū ſuccedit.⁊ talia ſtatuta durant etiā
in tpe futuri epi.quia de natura ſtatuti ē vt ſit ꝑpe
tuū licet extinguat poteſtas ſtatuentis.vt in.c.fi.ð
offi.lega.Epus vero poterit illa ſtatuta reuocare.
quia non pōt capitulū ſtatuere in ꝑiudiciū futuri
epi ſicē nec ꝑdeceſſor in ꝑiudiciū ſucceſſoris.qꝛ par
in parem nō habet imperium.vt in.c.innotuit.de
ele. ¶ Octauo dubitat nūquid capitulū poſſit ſe-
de vacante diſpenſare in caſib⁹ q̄ ꝑmittunt epo.et
dubiū facit qꝛ diſpenſatio ē ſm theoricā quorūdā
de qua.ſ.capitulū ſuccedit in adminiſtratione ne-
ceſſaria.ſed Fre.dicto ꝯſil.xxix.poſt multa conclu
dit oppoſitū qð ſatis mihi placet.nā diſpenſatio de
pendet a iuriſditōne. Itē qñqȝ ē debita vbicunqȝ
ſubeſt cā legitima diſpenſandi.vt no.l.di. dño ſan-
cto.⁊.c.vt cōſtitueret. ¶ Nono dubitat qd ſi eps
hȝ collationē cū alio vel alius dȝ requirere cōſiliū
epi in aliquo actu nūquid capitulū ſuccedat.⁊ con
cludit ꝙ nō.ꝑ.c.vnicū.ne ſe.vacā.li.vj.⁊ dic vt ibi
notat. ¶ Decimo querit nūquid capitulum ſucce
dat in iuriſditione quam habet epus de conſuetu-
dine.⁊ quid ſi eps habet intereſſe alicui electioni
ex cōſuetudine. Hoſti.in.c.ſcriptum.de ele.ſentit

ꝙ poteſtas eligendi nō transfert in capitulū. ſ in iuriſditione exercendi. tenet h̄ Collec. cōtra. q2 eadem rō debet eſſe in additamento que in pncipali qḋ ſatis placet exq̄ illa iuriſditio cōpetit epō vt epo ¶ Undecimo querit nūquid capitulū poſſit facere cōmendas eccliaꝝ. ⁊ cōcludē ꝙ ſic ſaltē donec fuerit eccle puiſum p habētē ptātē. vt no Jo. an. in c. vnico. ne ſede vacan. li. vj. ¶ Duodecimo nunquid ſuccedit in puilegijs indultis dignitati epali. Exemplū in. c. ſi. cū cōcordantijs. di poſitis in gl. de puil. li. vj. ⁊ cōcludit ꝙ nō. q² dz Jo. an. p indubitato i. c. vnico. j. eo. li. vj. nā puilegiū nō dz excedere pſonā priuilegiati. vt in. c. ſane. de puile. li. vj. ⁊ in. c. petiſti. vij. q. j. ¶ Tredecimo nūquid capitulū poſſit dare indulgentias. de quib⁹ in. c. cuꝫ ex eo. ⁊. c. noſtro. de pe. ⁊ remiſ. ⁊ de h̄ p doc. in. c. accedentib⁹. de exce. pla. ⁊ ſi tenet opi. ꝙ ſit ordinis epalis quā multi ibi tenuerūt cōcludēdū eſt ꝙ nō ſuccedit. ſed ſi tenet opi. Jo. cal. ꝙ ſit iuriſditionis. ⁊ dicit h̄ tenere beatū Thomā. tūc dubitari pt q2 videt actus volūtarius. ⁊ non neceſſarius. poſſit tamē teneri ꝙ poſſit. q2 cū iura dicant ꝙ capitulū ſuccedit in iuriſditione. nec diſtinguāt inter cōtentioſam ⁊ voluntariā dz intelligi in vtraqꝫ. q2 genus eſt in qualibet ſpecie. vt in. l. filiuſfamilias. ff. de dona. ⁊ in. c. auditis. iuncta glo. de preſcrip. ¶ Quartodecimo querit nunq̄d capitulū poſſit dare cōfeſſorē ſeu penitentiariū q̄ abſoluat in caſibus reſeruatis epō. ⁊ h̄ tetigi. ſ. eo. his que. ⁊ concluſi ꝙ ſic. ar. c. vnici. j. eo. li. vj. ¶ Quintodecimo poteſt dubitari nūquid ſuccedat in ptāte doctorandi vbi epō h̄ poteſtas cōpetit nec aliquid in puilegio cauet de capitulo. ⁊ in h̄ cōcluderem ꝙ aut epiſcopus habet hanc ptātem ex puilegio ſpeciali. et non tranſit in capitulū p ſuperius dicta. aut hꝫ a iure cōmuni ſm opi. quā ſentit h̄ Hoſti. vt no. gl. in cle. ij. ḋ magiſ. ⁊ tunc capitulū ſuccedat. ar. hic. Et ex iſtis pōt inferri ad deciſionē alioꝝ dubioꝝ q̄ poſſent occurrere. ⁊ vide de materia p Jo. an. i. d. c. vnico. j. eo. li. vj. ⁊ p̄dicta bene notabis.

Statuimus. Qui maior eſt ordine licet in eccleſia poſterius receptus in loco ⁊ portione pfertur. h. d. ſm verā lect. ⁊ tria ſunt dicta. ſcōm ibi et qui. tertiuꝫ ibi ſit. ¶ No. pmo ꝙ etiā inter clericos eſt habenda honoris diſtinctio vt ſm ordines et dignitates inuicē pferant ⁊ honorent. ¶ No. ſecūdo ibi qui maior ē ordine vnā maioritatē que cōſiſtit in ordine. multiplex eñ eſt maioritas. nā quedam ē ordinis vt h̄. quedā dignitatis. vt in. c. dudum. de elec. alia ſenectutis. vt in. l. ſemper. ff. de iure immu. vbi tex. notabilis dicit ſemp in ciuitate noſtra ſenectus venerabilis fuit. ⁊ pene eundem honorē ſenibus ⁊ magiſtratibus maiores noſtri ipenderunt ⁊c. vt ibi quedam eſt maioritas platōis ſeu adminiſtrationis. vt in. c. tranſmiſſam. de elc. quedā cōſecrationis. vt in. c. aqua. de cōſecra. ec. vel alta. His eñ reſpectibus quis pōt dici maior vel minor. ⁊ vide glo. ij. di. in c. lex. vbi ponit q̄ dicantur maiores natu. ¶ No. ex p̄dictis ⁊ ex tex. ꝙ maior in ordine pfertur antiquiori in tpe. ⁊ ſic prerogatiua ordinis pfert ſenectuti. facit. c. a ſubdiacono. xcij. di. Et intantū ordini debet reuerentia vt olim qñ monachi non erant clerici cleric⁹ q̄tūcūqꝫ minor in ordine pferebat abbati non ordinato vt in. d. c. a ſubdiacono. Hinc dicit tex. i. c. duo ſūt xcvj. di. ꝙ nulla dignitas ſecularis ſimilis ē ſacerdotio. ¶ Item nota ptra conſuetudinem quarundam eccleſiaꝝ. vbi canonici prius recepti preferūtur i ſedibus poſtea receptis. licet iſti poſteriores ſint maiores in ordine. nam ad hāc conſuetudinē tollendam emanauit iſte tex. vnde nō puto valere cōſuetudinem in oppoſitum. quia eſt contra honeſtatem eccleſie. ad h̄ quod no. in. c. j. ſ. eo. ⁊ in. c. cum decorem. de vi. ⁊ honeſta. cle. ¶ Item no. ꝙ maior in ordine eſt primo beneficiandus. ⁊ potior debet eſſe in portione pcipienda. Quid aūt inter eos qui ſunt eiuſdem ordinis. dic ꝙ pferendus eſt primo ordinatus vt in. c. j. ſ. eo. ⁊ in. l. j. ff. de albo ſcriben. ⁊ vide ad materiā qḋ dixi in dicto. c. j. Sꝫ q̄ro quid includat iſta littera. ⁊ ſic de reliquis ⁊c. So. tex. iſte ſolū expreſſit ſacros ordines. ⁊ ſub illo verbo reliquis voluit includere minores ordines vt acolythatū. exorciſtatū. ⁊ lectoratum. ⁊ oſtiariatum. vt in. d. c. a ſubdiacono. poteſt etiā addi prima tonſura que ſm nos ordo eſt. vt in. c. cum contingat. de eta. ⁊ q̄li. ⁊ vide glo. in pemio ſexti. ¶ In glo. ij. in fi. glo. iſta in effectu ponit duos intellect⁹ quo ad verbū potiorē poſitū i tex. Primus vt maiores in ordine ſint potiores in portione percipienda. i. pinguiores vt pl⁹ ipi pcipiāt q̄ʒ miores. Alius intellectus vt verbū potior exponat id eſt por. et huic intellectui glo. inheret. vnde concludit glo. ꝙ canonici eiuſdē eccleſie debent eſſe pares in portionibus percipiendis. Inn. in. c. cum omnes. de conſtitu. dixit ꝙ reſpectu eoꝝ que dant p cōmuni victu debent eſſe equales. ſed in his que dant pro veſtibus ⁊ alijs neceſſarijs debet haberi diſtinctio pſonaꝝ vt fiat puiſio ſm meritū pſone. ⁊ h̄ pcedūt in eccleſijs vbi p̄bende non ſunt diſtincte vel ſi ſunt diſtincte pcedunt in redditibus cōmunibus qui ſolent diuidi inter canonicos. Et hunc intellectum videt ſentire h̄ Hoſti. qui intelligit iſtū tex. i. diſtincte ſiue portio iſta cōſiſtat in quotidianis diſtributionib⁹. ſiue in alijs portionibus. ſiue in prebendis Sed poteſt dici ꝙ etiam in qualitate ciborū eſt habenda differētia. per ea que habent in. c. nō cogāt. xlj. di. ⁊ in. c. cū ad monaſteriū. in. §. porro. ḋ ſta. regu. tamē raro h̄ vltimū practicat. quia in portionibus fiendis attendit cōſuetudo cuiuſcūqꝫ eccleſie que ſeruanda ē. vt in. c. cuꝫ omēs. de cōſtitu. In glo. fi. in. fi. vel intelligit iſte tex. ſm Inn. iuxta cōſuetudinē vrbis que habet ꝙ in oībus fere eccleſijs licet recipiant minores clerici in canonicos ⁊ habeant ius canonie tamē tenent facere ſeruicia in ipa eccleſia vt purgare ipas ecclias. pulſare campanas. accendere lampades. ⁊ ſilia. nec recipiunt beneficia infra quattuor annos. ⁊ ex h̄ ſentit Inno. ꝙ h̄ conſuetudo in hoc ſit localis. ſed Hoſti. intelligit generaliter. ſed iudicio meo nō eſt in

hoc diſcrepandum qꝛ tex. dicit ꝙ minores debent
facere ſeruitia cõſueta. vñ põdera verbũ cõſueta.
ſeruabitur ergo in hoc conſuetudo cuiuſcunqꝫ ec
cleſie et ſm conſuetudinem poterunt iſti minores
cõpelli ad ſeruitia impendenda. ⁊ cũ hec cõſuetu-
do non ſit cõtra ius ſufficiat tẽpus. xx. annoꝝ ad
eam inducẽdam. vt no. glo. in. c. ſi. ꝺ conſue. li. vj
¶ Extra glo. quero quid ſi minori ordine primo
fuit receptus in canonicuꝫ auctoritate apoſtolica
demuꝫ fuit receptꝰ eadẽ auctoritate maiori i ordĩe
quis iſtoꝝ ſit ꝓferendꝰ i ꝓbenda vacatura. Inno.
tenet ꝙ primꝰ licet ſit minor in ordine qꝛ ſibi ꝓmo
ius queſitũ fuit. Hoſti. dicit ꝙ hoc ꝓcedit i ꝓbẽda
iam aſſignata ſecus in aſſignanda. Io. an. dicit ꝙ
opi. Inno. eſt verior ⁊ cõiter obſeruat̃. Nã ꝓroga
tiua dignitatis non ꝓfert̃ prioritati temporis exq̃
ꝓ alio primo ſcriptũ eſt. vt ꝓbatur in. c. qꝛ ſepe. de
ꝓben. li. vj. habeat ꝰ locuꝫ iſte tex. in receptis au-
ctoritate capli. Sꝫ circa iſtos dubitat̃ qd ſi caplm
ꝓuidet minori ⁊ contulit ꝓbendam extraneo dicit
Inn. ꝙ male fecit caplm qꝛ maiori i ordĩe debebat
illã ꝯferre vt hic. ſed ſi ꝯtulit alteri tenet collatio
qꝛ receptꝰ auctoritate capli nõ habet ius effectiuũ
ad ꝓbendã primo vacaturã. vt i. c. relatũ. ⁊ qꝺ ibi
no. j. de ꝓben. caplm tñ qꝛ venit ꝯ iſtã ꝯſtitutõnẽ
tenebit̃ interi ꝓuidere iſti maiori in ordine donec
ſibi ꝓuiderit ꝺ ꝓben. ar. in. c. dilectꝰ. el. ij. de ꝓbẽ.
Et no. bene hoc vltimũ dictũ ex quo poteſt iferri
qꝛ ſi in eccl̃ia ſunt canonici ſupnumerarij ⁊ caplm
ꝯfert ꝓbendã extraneo ⁊ nõ maiori i ordine tenet̃
in penã ꝓuidere iſti maiori in ordine quẽ cõtẽpſit
de cõibus redditibus donec ſibi ꝓuiderit de pre-
benda quod notabis ⁊c. Abbas

Cum inferior. Si eccleſia ſi-
ta in aliquo ar-
chidiaconatu erigitur in cathedralem a
iuriſditione archidiaconatꝰ eximitur. Primo nar-
rat factuꝫ. Scdo ꝓuidet epiſcopo ibi mandamus
Tertio ꝓuidere mandat archidiacono ibi prouiſo
¶ No. primo regulam que quotidie allegat̃ ꝙ in-
ferior in iuriſditione non poteſt exercere ſententi
am cenſure vel aliam in maiorẽ nec poteſt illũ ab
ſoluere. Ex quo infero ꝙ inſpecto iure cõi non põt
ſacerdos ſimplex abſoluere epm etiã i foro pniali
quia h̃ regula loquit̃ indiſtincte. debet ergo epiſco
pus recurrẽ ad ſuũ maiorẽ. ſ. ad ſuũ archiepm. vt
no. Hoſti. in ti. de pe. ⁊ remiſ. in. §. cui penitenduꝫ
hoc verũ niſi epiſcopus ſit exemptus. quia tũc ex
priuilegio iuris poteſt ſibi eligere cõfeſſorem. vt i
c. ſi. j. de peni. ⁊ remiſ. ſic etiam facit papa. nam ꝓ
pter ſupioris defectũ eligit ſibi confeſſorẽ. vt no. in
c. ſane. de offi. dele. ⁊ in. c. nemo. ix. q. iij. ¶ No. ſe
cundo ꝙ epiſcopus cenſet̃ pater inferioꝝ clericoꝝ
xxv. di. eſto ſubiectus. Item no. abſonũ eſſe vt fi-
lius habeat poteſtatẽ in parentem. erubeſcit eñi
lex filios parentum caſtigatores exiſtere. vt dicit
tex. in aut̃. de nup. in. §. ꝙ ſi ſancitum. ¶ Nota ꝙ
monaſterium poteſt erigi in eccleſiam cathedra-
lem. ſimile in. c. j. ne ſe. va. ¶ Ultimo no. ꝙ ſi eccle
ſia inferior erigitur in cathedralem ꝑ cõſequẽs exi
mitur ipſo facto a poteſtate inferioꝝ q̃ ibi ꝓmo ha-
bebant iuriſditionem. quia nõ ẽ honeſtum vt epi-
ſcopus ſit ſubiectus inferiori. ⁊ hoc facit ad queſti
onem. pone ꝙ archidiaconus habeat iuriſditionẽ
coercendi delicta infra certos limites infra q̊s epi-
ſcopus deliquit nunquid poſſit puniri ꝑ iſtũ archi
diaconũ. ⁊ ſi loquit̃ de epiſcopo ipſius archidiaco-
ni dicendũ ꝙ nõ. quia inferior non poteſt ligare vł
iudicare ſuuꝫ ſuperiorẽ. ſed dubiũ eſt in extraneo
epiſcopo. ⁊ videt̃ primo ꝙ non. quia archidiaconꝰ
non exercet iuriſditionem in monaſterijs ſitis in
ſuo archidiaconatu. vt in. c. ſi. de offi. archidi. for-
tius in epiſcopũ exercere non debet. naꝫ ꝓpter re
uerentiam pontificalis dignitatis non debet infe-
rior exercere in eum iuriſditionem. ar. in. c. qꝛ peri
culoſum. de ſen. excõ. li. vj. Inno. tenet cõtrariuꝫ.
nam rõne criminis perdit priuilegiũ ſuũ. in aut̃. q̃
in ꝓuincia. C. vbi de cri. agi opor. ⁊ in. c. placuit.
xvj. q. iij. ⁊ hanc opi. ſequit̃ Io. an. licet Hoſti. con
tra. nam ex quo archidiaconus habet territorium
diſtinctũ recipit poteſtatẽ coercendi delicta omniũ
ꝓ hoc bene facit. l. iij. ff. de offi. ꝓſi. vbi dicit̃ ꝙ in
alieno territorio ꝓſes cenſetur priuatus. debet ta-
men ꝓcedere non ad depoſitionem ſeu in maiori-
bus criminibus. quia ad depoſitioneꝫ epiſcopi ꝓ-
cedere poteſt ſolus papa. iij. q. vj. q̃uis. ⁊ in. c. ac-
cuſatus. ⁊. c. ij. de tranſla. ꝓla. Conclude ꝰ ꝙ nedũ
ab epiſcopo pari ſed etiã ab inferiori ꝓlato poteſt
epus iudicari ⁊ puniri ſi deliquit in illius territo-
rio. ⁊ notabis hanc q̃onem. Similis q̃ſtio fit in ar
chiepo delinquenti infra dioceſim ſui ſuffraganei
nunquid poſſit puniri ꝑ ſuum ſuffraganeũ. ⁊ h̃ q̃-
ſtio tangitur h̃ ꝑ Inno. ⁊ plenius expedit̃ ꝑ Archi
di. ⁊ alios in. c. ij. de ꝯſti. li. vj. ⁊ cõior videt̃ opi. vt
a ſuo ſuffraganeo puniri non poſſit ꝑ rõneꝫ iſtius
nam archiepus eſt maior ⁊ iudex ſuffraganei ſui.
ergo ab eo iudicari non poteſt. ⁊ ex hac rõe ſequit̃
ſm Inno. ꝙ ſi ſuffraganeus ex diſpenſatione pa-
pe haberet aliũ epatum extra illam ꝓuinciaꝫ ꝙ nõ
poſſit punire ſuũ metropolitanũ ibi delinquenteꝫ
nam vbiqꝫ archieps eſt maior ſuo ſuffraganeo.
¶ Dubito de h̃ vltimo quia ſuffraganeus nõ eſt i
alio epatu vt ſuffraganeus ſed vt alius eps. ⁊ cer-
tum eſt ꝙ alius epus potuiſſet punire iſtum archi
epm ex quo non eſt ſuffraganeus ſuus. videmus
in delegato pape ſiľr q̃ licet ſit minor poteſt tamen
auctoritate delegata excõicare ſuũ maiorẽ. vt in. c.
ſane. el. ij. de offi. dele. vnde diuerſis reſpectibus
quis poteſt eſſe maior. vt in. c. cum capella. de ꝓui-
le. ¶ In glo. j. ibi cum maior ſe ſubijcit minori.
nam tunc ſe ſubijciendo fit minor maior. vt in
iuribus ꝓallega. in glo. ⁊ hoc intellige ſi ſuperior
conſentit vt ꝑſona eccleſiaſtica poſſit ſe ſubijcere
minori alſ aũt non poſſet conſentire etiam in aliũ
parem. vt in. c. ſignificaſti. j. de fo. cõpe. ⁊ papa q̃
non recognoſcit ſuperiorem poteſt ſe ſubijcere cõ-
feſſori. vt. ſ. dixi. ¶ In ea. gl. ibi de offi. dele. c. q̃rẽ
ti. ad idem de ſen. excõ. c. tua. ſed vt dicit Io. an.
vtrobiqꝫ põt abſoluere tpe quo excõicat. vnde me-
lius facit. c. graue. j. ꝺ ꝓbẽ. ¶ In ea. gl. ibi ſanctũ

eſt dicit Jo.an.ꝙ ibi hoc nõ facit ex officio ꝗſi di-
cat regulam illã ꝓcedere qñ ex officio quis poteſt
abſoluere vt tunc poſſit etiã ligare ⁊ ecõtra .ſecus
aũt vbi cõmitteret nuda ptãs excõicandi vel abſol
uendi.qꝛ tunc nõ tranſiret aliud vt ſentit glo.⁊ i ħ
no.eam.ſecus aũt vbi cõmitteret iuriſditio.qꝛ tũc
datur poteſtas abſoluendi cũ iſti iudicent a pari.
¶ In glo.ij.ibi ad ſupplicationem.dicit Jo.an.ꝙ
ibi non erat maior in adminiſtratione.nam renun
ciauerat ille archiepãtui.⁊ receperat beneficiuꝫ ab
epõ.vnde rõne beneficij erat factus de foro illius.
vt in.c.cum capella.de ꝓuile.de fo .cõpe.c. poſtu-
laſti. ¶ In glo.iij.in fine.vult ergo glo.in ſecunda
ſolutione ꝙ ħ potuit facere iſte archieps auctorita
te ꝓpria ex diſpoſitõne.c.qm̃.alle.in glo.ſed ħ ſo-
lutio nõ cõgruit iſti littere qꝛ ħ fuit erecta de nouo
eccleſia cathedralis.⁊ ſic erat aliud corpus.⁊ debe
bat habere aliud caput.Sed in.c.qm̃ .non ſũt ibi
duo corpa nec duo capita.ſed cõſtituit ibi eps abſ-
qꝫ eccleſia cathedrali qui debet eſſe vicarius cõſtituẽ
tis. ¶ In glo.penl.in fi.vult ergo glo ꝙ ſi eccleſia
ſubiecta alicui ꝓlato inferiori erigit in cathedraleꝫ
ꝙ nihilominꝰ remanet ſub iuriſditõne ipiꝰ ꝓlati in
ferioris niſi eximat a papa vt ħ.ſ ħ dictũ non reci
pitur cõiter a doc.⁊ ꝑfecto videt ꝯtra iſtũ tex.nam
papa ħ non exemit iſtũ epm a iuriſditõne archidi-
aconi ſed denũciauit eum exemptũ.nam is qui de
nunciat de nouo nihil agit.vt in.l.heredes palam
ff.de teſta.⁊ no.i cle.ſtatutũ.ð ele.quinimo dicũt do
cto.ꝙ ſi iſte archidiaconus eſſet in diocẽ.iſtius epi
epiſcopus nouiter creatus habebit iuriſditionem
ſuper archidiaconuꝫ.x.q.j.regenda.et optime fa
cit tex.in.c.tranſlato.de cõſti. ¶ Sed quero extra
gl.quã iuriſditõnẽ habebat iſte archidiaconꝰ i iſta
eccleſia dum eſſet monaſteriũ.dic ꝙ de iure cõmu
ni nullã iuriſditionem habet archidiaconus i mo-
naſterijs ſed de iure ſpeciali poſſet habere.vt in.c.
fi.⁊ qð ibi no.de offi.archidi.⁊ forte ob ħ tex.ħ lo-
quitur conditionaliter.vt patet in tex.ibi ꝓuiſio
vt ſi ex ħ ⁊c Abbas.

h Similis. Compoſitionem ſup iu-
re primatie vnus ſolus
cuius intereſt poterit impedire.vel ſic.In
compoſitione ſuper iure primatie fienda debent
omnes prelati ꝓuincie ⁊ capitula eccleſiaꝝ cathe-
draliũ conſentire.⁊ duo facit.primo mandat com-
poſitionẽ publicari ſi ꝓlati conſentiant.ſcðo ibi ſiq
vero diſſentientes.mandat citari ⁊ publicationeꝫ
non fieri. ¶ Nota ꝓmo ꝙ in factis arduis ꝓuincie
debet requiri non ſolum cõſenſus ꝓlatoꝝ ipius ꝓ
uincie.ſed etiam capituloꝝ eccleſiaꝝ cathedraliuꝫ.
fac.c.fi.ð his q̃ fi.a ꝓla. ¶ No.ſcðo ibi ꝑñtũ.⁊ tene
mẽti ꝙ in actu cõpoſitiõis etiã ſup iure ſupioritatꝭ
nõ vocant abſñtes ſed tm̃ preſentes.⁊ nihilominꝰ
negari non poteſt quin ħ compoſitio ſit magni ꝑ-
iudicij.⁊ ſic videtur ꝙ nõ ſufficit quodlibet ꝑiudi-
ciũ licet magnũ vt abſentes vocentur.⁊ ħ optime
facit ad materiã.c.preſentium.de teſti.li.vj.An et
qñ abſentes canonici ſunt vocandi. ¶ No.tertio
ibi buturiceñ.capituli iuncta littera ibi requiratis
aſſenſum.ꝙ in rebus magni ꝑiudicij debet ꝓlatꝰ
habere nedum conſiliũ ſed etiam aſſenſum capitu
li ſui quod tenet ħ Inno.⁊ Jo .an.qð tene men-
ti pro limitatione.c.quanto.⁊.c.nouit.de his que
fi.a prela.nam regulariter ſufficit ꝓlatum require-
re conſiliũ capituli ſui.vt in dictis iuribus.facit qð
dixi in.c.edoceri.de reſcrip .⁊ qð no.in.c.j.j.de ꝓ-
cura. ¶ Nota quarto ꝙ iudex non poteſt cõpelle-
re partes ad compoſitionem faciendã ſi cauſa ẽ ci-
uilis.ſed debet eam decidere ſententia ſua.nec etiã
princeps ex poteſtate ordinaria ħ facere debet.nã
vt colligitur ex tex.papa affectabat iſtã compoſitõ
nem.⁊ tamen noluit ad ħ compellere ꝓlatos.puto
tamen ꝙ ſi lis fuit diuturna ⁊ intricata multũ inter
partes ita ꝙ de facili decidi non poteſt ꝙ iudex põt
cõpellere ptes ad cõcordiã.tex.videt iudicio meo
multũ notabilis obliuioni nõ tradendus.in.c.pla
cuit.xc.di. ¶ Nota quinto ꝙ is cuiꝰ intereſt poteſt
ex tranſuerſo compoſitionẽ impedire quẽadmo-
dum poteſt tertius ꝓ intereſſe ꝓprio impedire exe
cutionem ſententie inter alios late.vt in.c.veniẽs
ij.de teſti. ¶ Item nota ꝙ vnus ſolus de collegio
poteſt impedire compoſitionẽ fiendam nomie col
legij quod bene notabis.⁊ ħ eſt ex eo ſm Inno.qꝛ
actus compoſitionis eſt voluntarius.⁊ in iſtis vo-
luntarijs oportet ꝙ omnes de collegio cõſentiant
vt no.in.c.cum omnes.de conſti.⁊ in.c.quia ꝓpt.
et in.c.ſcriptũ.de elec.maxime cum poſſint ꝓtende
re aliqð ꝑiudicium ſingulariter vt ħ.ſed ſi compo-
ſitio concerneret vtilitatem collegij tunc puto ꝙ ſi
impediret contradictio vnius.ar.in .d.c.j.de his
que fi.a ma.par.ca.nam neceſſitas ⁊ vtilitas i hoc
equipantur.vt no.Inno.in.d.c.cuꝫ omnes.⁊ ſen
tit Jo.an ħ dum dicit ꝙ iſti diſſentientes poſſunt
impedire compoſitionẽ ſi mouentur ex probabili
cauſa. ¶ Item nota ꝙ capitula eccleſiaꝝ non dñt
citari vt ꝑſonaliter cõpareant licet in cauſa illa alij
ꝑſonaliter citentur vt ħ.quia eccleſie deſtituerent
ſuffragio miniſtroruꝫ. ¶ Ultimo no.ꝙ iudex in ci
tatione poteſt iuridice cõminari cõdemnationem
expenſaꝝ in caſu ſuccũbentie. ¶ In glo.j.in fi.vñ
non debet ſuperior pati ſe contemni.vt in.l.obſer
uandũ.ff.de offi.ꝓſi.debet ergo tenere mediũ.vt i
c.j.de offi.cuſto.⁊ in.c.diſciplina.xlv.di. ¶ In gl.
ij.ibi et ita eoꝝ intererat conſentire vel contradice
re.no.bene glo.iuncto tex.ꝙ dñs non poteſt com-
ponere ſup iure ſuperioritatis in ꝑiudiciũ ſubdito
rũ niſi ſubditi conſentiant.nam intereſt ſubditoꝝ
non habere multos dños vel non mutare dñm.vt
in.l.imperialem .in.§.ꝓterea ducatus.ð ꝓhi.feu.
alie.per Frede.colla.x.no.Inno.in.c.auditis.de
ꝓſcrip.dixi poſt.Hoſti.ſ.co.dilecti.Et ex rõe glo.
potes generaliter colligere ꝙ vbicũqꝫ ſubditi poſ-
ſunt ꝓtendere aliqð intereſſe non valet compoſitõ
facta ꝑ ſolum dñm ipis ſubditis non conſentienti-
bus. ¶ Sed quero ꝓ declaratione glo.⁊ tex.qui
comphendant ħ appellatione ꝓlatoꝝ.So.Inno.
ponit duas expoſitiones.Prima vt comphendan
tur ſolum epiſcopi .Secũda vt veniãt omnes ꝓla-
ti habentes iuriſditionem ordinariam.de quibus

ſ. in. c. cum ab eccleſiaꝝ. de offi. ordi. nā cum ipoꝝ
intersit debent vocari. Sed contra h opponit. naꝫ
eadem rōne debuiſſent vocari omnes ſubditi. q̄a
oīm intereſt ratione predicta. So. dicit Inno. ꝙ h
ageret cauſa ſingulariū ꝑcederet contrariū. ſed ſi
cauſa concernebat vniuerſitatem eccleſiaꝝ ꝓuin
cie ideo ſufficiebat ꝑlatos ⁊ maiores vocari. nam
facta vniuerſitatis expediunt per rectores ⁊ maio
res vniuerſitatis. ar. in. l. ij. C. de iura. calum. ⁊ no
ta bene h dictum ex quo primo habes notare ꝙ in
factis cōcernentibus totā ꝓuinciā requirunt ꝑla
ti prouincie vt faciant vnū corpus. ⁊ debent actuꝫ
explicare collegialiter ſicut videmus in concilio ge
nerali. nam quia iſtud conciliū concernit totum or
bem ꝑlati totius orbis cōueniunt. ⁊ faciunt vnum
corpus repſentantes eccleſiam vniuerſalē. lxv. di.
c. j. vides hoc idem in facto vnius ꝓuincie vel dio
ceſis vt in factis concernentibus totū clerū vnian
tur clerici ⁊ faciunt vnū corpus. ſicut in ſimili no.
Bar. in vniuerſitate ſcholariū bononieñ. vbi ſunt
vniuerſitates diſtincte iuriſtarū ⁊ artiſtarū vltra-
montanoꝝ ⁊ citramontanoꝝ. nam in factis cōcer-
nentibus ſtudiū vniuerſaliter vniunt etiam docto
res ⁊ faciunt vnū corp⁹. ⁊ p h facit tex. ſ. i ꝓemio
vbi ſcribit vniuerſaliter doctoribus ⁊ ſcholaribus
¶ Scdo no. ꝙ in factis ꝓuincie vł alicu⁹ dioceſis
non eſt neceſſe vt omnes clerici conſentiant. ſed ſa
tis eſt ꝙ interueniant ꝑlati ⁊ capitula. nam repre-
ſentant totum clerū vt h. ¶ In glo. in ꝟ. pſentiuꝫ.
ibi videt ꝙ ſic. ⁊ hoc teneas. nam abſentes qui nō
ſunt vocandi habent ꝓ alienis nec debent in nu-
mero cōputari. x. q. ij. hoc ius porrectū ꝟ. ſi autē.
naꝫ ſi ius vniuerſitatis poteſt reſidere penes vnū
ſolū tm̄. vt in. l. ſicut. ff. qd cuiuſcūꝗ vniuer. ⁊ no.
in. c. gratum. de poſtu. prela. tamen quo ad iſtum
tex. omnes qui ſunt in pñtia vocandi ſunt. abſen-
tes vero nō. vt ꝓbatur in tex. ibi i ea pſentiū. ⁊ ſic
queſtio que. j. ſubdit in glo. decidit in tex. ſed in
alijs negocijs nunꝗ abſentes ſunt vocādi. vt i. d.
c. hoc ius porrectū. ſed fallit in quibuſdaꝫ caſibus
de quibus p gl. no. in. d. c. preſentiū. de teſti. li. vj.
dixi plene in. c. cum omnes. de conſtitu. dic vt ibi
Qui autē dicant abſentes vel pſentes. dic ꝙ in fa
ctis cōcernentibus totam ꝓuinciam exiſtētes i ꝓ-
uincia dicunt pſentes. In cōcernentib⁹ vero dio-
ceſim omnes qui ſunt in dioceſi. vt in. c. ſi. q ma. ac
cu. poſ. In concernentib⁹ autē ciuitatē ſeu caſtruꝫ
illi qui ſunt in ciuitate ſeu caſtro. vt in. d. auc. h ius
porrectū. ⁊ facit. c. qr. ꝓpter. de elec. ¶ In gl. ſi. ibi
fundata erat p compoſitionem. h non placet Ho-
ſti. quia ſm eum cōpoſitio non erat h publicata ꝑ-
latis. ſed publicanda ſi pſtitiſſent aſſenſuꝫ. Inno.
dicit ꝙ ex quo archiepi compoſuerant adinuicem
pſumptio erat contra diſſentientes. Sed h ⁊ alia
que h ſcribunt mihi non vident neceſſaria. qr pa
pa h cōminatus eſt ad terrorem. vnde non colligi-
tur ꝙ ſi iſti haberent iuſtam cauſam cōtradicēdi ꝙ
deberent euitare condemnationē expenſaꝝ. ¶ Ex
tra glo. oppo. ꝯtra tex. videt eñ ꝙ iſta compoſitio
non debebat obeſſe ꝑlatis ex quo ipi nō ꝯſenſerāt.

vt in. l. tres fratres. ff. de pac. ⁊ in. l. nec ignorans.
C. de dona. So. Hoſti. dicit cōtrariuꝫ ꝓcedere qñ
ptes nullo modo cōſenſerant cōpoſitioni. Sꝫ tex.
iſte debet intelligi qñ p prius dat iudici poteſtas
cōponendi vt alte ⁊ baſſe ſm vulgare quorūdā poſ
ſit arbitrari. ⁊ inter ptes cōponere. nā tunc ex hac
generali poteſtate pōt iſte cōpromiſſarius dare de
iure vnius alteri in pte ⁊ in totū. nec poterit cōque
ri qs ex quo ſemel cōſenſit. ar. in. l. cum mandato.
ff. de mino. ⁊ nota ſingulariter h dictū. nam ſolet
quotidie allegari h opi. Hoſti. ꝙ ſi ptes cōpromit
tentes dederūt poteſtatē arbitratori arbitrandi al
te ⁊ baſſe ꝓut ipſe voluerit nō pōt ptextu leſionis
peti reductio ad arbitriū boni viri. de quo pleni⁹
dico in. c. q̄ntauallis. de iureiurā. Scdo pōt intelli
gi tex. ſm eum ꝙ papa fecerat compoſitionē ſ nō
publicauerat partib⁹. Sed prius volebat habere
cōſenſum ꝑlatoꝝ. ⁊ tex h no. ꝙ partes poſſunt cō-
ſentire laudo iam facto nōdum publicato. nec poſ
ſunt poſtmodū cōqueri ptextu leſionis. quod in
tellige dūmodo dolus abſit. nam dolus futurus
non poteſt remitti. l. creditor. §. lucius. ff. manda.
¶ Tertio poteſt intelligi ſm Io. an. ꝙ cōpoſitio
bñ debebat detegi ꝑlatis. ⁊ habito ipoꝝ conſenſu
debebat poſtmodū publicari p totā ꝓuinciā. ⁊ pro
hoc facit tex. ibi ſolēniter publicetis. ⁊ quelibet le-
ctura eſt vera in ſe ⁊c. ¶ Abbas.

¶ De treuga ⁊ pace. Rřica.

¶ Quia iudicū eſt diſcordantes ad pacē reduce-
re. xc. di. p totū. ideo poſt tractatū de offi. iudicuꝫ
merito annectit h rubrica. vel pt cōtinuari h Rřica
ſcdo ad Rřicam. ſ. primā. Quia maioꝝ ⁊ ſuperio-
rum eſt treugas ⁊ paces inire. ſubditoꝝ vero obe
dire ideo ⁊c. ⁊ ex hac cōtinuatōe quero vltra doc.
nūquid iudex poſſit compellere ſubditos ad pacē
fiendam. ⁊ dico ꝙ ſic tam ſecularis reſpectu ſubdi
toꝝ ꝗ eccleſiaſticus reſpectu clericoꝝ rōne peccati
vt ꝓbat. xc. di. in. c. ſiquis cōtriſtatus. ⁊. c. placuit.
et ibi no. in glo. de iudice ſeculari. ad idē. c. nouit.
de iudi. vbi dicit ꝙ ad papā ptinet reformare pacē
nam rūpens pacem venit cōtra pceptum charita-
tis. quia pax nihil aliud ē ꝗ charitas vt ibi. ⁊ hanc
opi. ꝙ iudex poſſit. tenet Bar. in. l. congruit. ff. de
offi. preſi. ibi tamen diſtinguit ꝙ aut diſcordia eſt
inter ciuitatem ⁊ ciuitatem. ⁊ tunc ſupior debet in-
terponere partes ſuas. vt in aut. de manda. pnci.
in. §. deinde. aut eſt inter priuatos. ⁊ tunc aut eſt
cauſa criminalis aut ciuilis. primo caſu iudex pōt
compellere ad pacem rōne publice vtilitatis. nam
in ciuilibus diſſenſionibus ſepe reſpublica ledit
l. ſiquis ingenuā. §. ſi. ff. de capt. Si vero cauſa eſt
ciuilis tunc poteſt monere ad concordiā. non aūt
compellere ſm eum. vt no. in. l. j. ff. de no. ope. nū.
Hoc vltimū puto verū niſi lis magno tempore du
rauerit. ⁊ eſt ita intricata ꝙ de facili extirpari non
poteſt. nam tunc iudex poteſt compellere ad cōcor
diam licet non ſit ciuilis. vt eſt tex. notabilis in. d.
c. placuit. ¶ Secundo quero nūquid poſſit iudex